

63... «Glazbeni tribina»

**OSIJEK — 2026.
23.—25. / listopada**

PET / 23.10.

14:30 h

KC OSIJEK | Mala dvorana

PANEL RASPRAVA

(Ne)vidljiva snaga zbora (...o suvremenoj zbornskoj glazbi i njenom statusu)

SUDIONICI: prof. art. Jasenka Ostojić, prof. dr. art. dr. sc. Antoaneta Radočaj-Jerković, izv. prof. dr. art. Dragana Jovanović, Branko Okmaca, prof.

MODERATORICA: Jana Haluza

17:00 h

KC OSIJEK | Velika dvorana

Krešimir Bedek, gitara

Gordan Tudor, Ivan Josip Skender, Ante Knešaurek, Ivana Kiš

20:00 h

KC OSIJEK | Velika dvorana

Vokalni ansambl Brevis

Antoaneta Radočaj-Jerković, dirigentica

Davor Dedić, klavir

Anja Papa Peranović, sopran

Veronika Lemishenko, harfa

Tomislav Uhlik, Dalibor Bukvić, Davor Bobić, Branko Okmaca, Ivan Božičević, Boris Papandopulo

22:00 h

KC OSIJEK | Mala dvorana

Lovro Merčep, saksofon i elektronika

Lovro Stipčević, Pierre Boulez, Marko Ruždjak, Laura Čuperjani*

SUB / 24.10.

10:00 h

KC OSIJEK | Mala dvorana

RADIONICA

Kako biti vidljiv - digitalni marketing od pozornice do ekrana

doc. dr. sc. Snježana Barić-Šelmić (AUKOS)

12:00 h

KC OSIJEK | Mala dvorana

PREDAVANJE

Strateški menadžment i produkcijski modeli suvremenih glazbenih projekata

doc. dr. sc. Josip Zelić (AUKOS)

16:00 h

KC OSIJEK | Mala dvorana

PANEL RASPRAVA

Kompozicije u audiovizualnom mediju

SUDIONICI:

prof. dr. sc. Pietro Dossena, prof. emeritus dr. sc. Mladen Milićević, izv. prof. art. Ivan Božičević, Lovro Stipčević, prof. i Lovro Merčep, prof.

MODERATORICA

Jana Haluza

17:00 h

KC OSIJEK | Velika dvorana

Krunoslav Babić, tuba

Mia Elezović, klavir

Matko Brekalo, Mladen Tarbuk,

Anthony Plog, Tomislav Uhlik,

Dalibor Grubačević, Frano

Đurović, Davor Bobić*

20:00 h

KC OSIJEK | Velika dvorana

Cantus Ansambl

Ivan Novinc, violina

Eleonora Hil, violina

Tvrtko Pavlin, viola

Jasen Chelfi, violončelo

Ana Batinica, flauta

Iva Ledenko, oboa

Danijel Martinović, klarinet

Marko Mihajlović, udaraljke

Francesco Mazzoleni, udaraljke

Srebrenka Poljak, klavir

Stjepan Vuger, dirigent

Ante Knešaurek, Sanja Drakulić,

David Batinić, Giovanni

Verrando, Vigo Kovačić,

Luka Rovis, Lovro Žagar

22:00 h

KC OSIJEK | Velika dvorana

Kompozicije u audiovizualnom mediju

Srđan Dedić, Mladen Milićević,*

Toma Bedalov, Pietro Dossena,

Ivan Božičević

OSTATAK
PROGRAMA

63... «Glazbeni» «tribina»

**OSIJEK — 2026.
23.—25. / listopada**

UMJETNIČKI VODITELJ:
Tibor Szivoczka

PARTNER:
KC Osijek

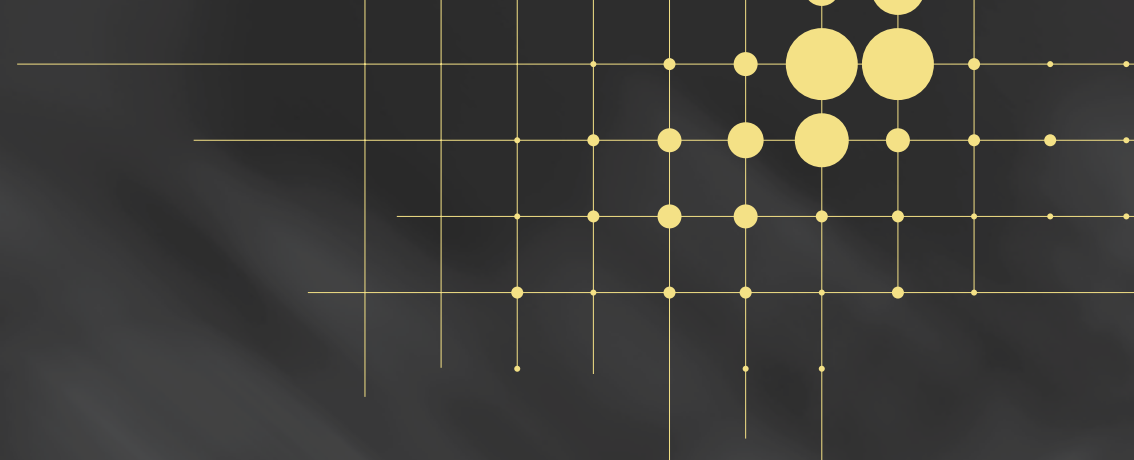
SADRŽAJ

4 Uvodnik umjetničkog ravnatelja
TIBORA SZIROVICZE

8 **PETAK** / 23.10. / program

36 **SUBOTA** / 24.10. / program

74 **NEDJELJA** / 25.10. / program

Dragi prijatelji suvremene glazbe,
kolegice i kolege,
dragi posjetitelji Tribine,

Glazbena tribina Hrvatskog društva skladatelja i ove godine otvara prostor susreta različitih generacija, umjetničkih poetika i izvedbenih praksi, nastavljajući svoju dugogodišnju ulogu jednog od središnjih mjesta predstavljanja, promišljanja i razvoja hrvatske suvremene glazbe.

Ovogodišnje izdanje za Tribinu predstavlja važnu programsku prekretnicu. Po prvi put njezinu koncertnom programu neposredno prethodi međunarodni interdisciplinarni simpozij „Živa perspektiva – skladanje, izvedba, promišljanje“, koji Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu organizira u suradnji s Hrvatskim društvom skladatelja. Simpozij održan 20. i 21. listopada 2026. okupio je skladatelje, izvođače, muzikologe, teoretičare, studente i druge stručnjake, a zamišljen je kao prvi dio zajedničkog programa koji se nekoliko dana poslije nastavlja Glazbenom tribinom u Osijeku.

Simpozijem želim napraviti važan korak dalje: suvremenu glazbu ne predstavljati samo kao završeni umjetnički rezultat na koncertnoj pozornici, nego otvoriti dodatni prostor i vrijeme za dublje razumijevanje procesa njezina nastanka, izvedbe, interpretacije i recepcije. Taj dodatni prostor omogućuje da se teme i pitanja vezana uz djela koja će potom biti izvedena u Osijeku razmotre u zasebnom i koncentriranijem okviru, koji je teško ostvariti unutar nekoliko intenzivnih festivalskih dana. Djela koja će publika čuti u Osijeku postaju tako i predmet razgovora, analize i neposrednog susreta s njihovim autorima i izvođačima. Posebnu vrijednost tome daje i majstorski skladateljski tečaj Giovannija Verranda, koji povezuje skladateljsko obrazovanje, istraživanje zvuka, nove tehnologije i međunarodnu umjetničku razmjenu.

Glazbena tribina se od 23. do 25. listopada nastavlja u Kulturnom centru Osijek kroz sedam koncerata te niz panela, predavanja i radionica. Ovogodišnji fokus obuhvaća suvremenu zborsku glazbu, elektroniku, audiovizualni medij te aktualna pitanja umjetničke produkcije i komunikacije. Panel „(Ne) vidljiva snaga zbora“ otvara raspravu o položaju suvremenog zorskog

stvaralaštva i izvođača, dok razgovori o elektroničkoj glazbi i program skladbi u audiovizualnom mediju dodatno proširuju prostor Tribine prema novim oblicima stvaranja, izvedbe i slušanja.

Na koncertnim pozornicama susrest će se Krešimir Bedek, Vokalni ansambl Brevis, Lovro Merčep, Krunoslav Babić i Mia Elezović, Cantus Ansambl te Zagreb Philharmonic Brass, uz djela brojnih hrvatskih skladatelja različitih generacija i autore odabrane putem natječaja Glazbene tribine.

Posebno me raduje sve snažnije povezivanje Tribine s akademskom zajednicom. Suradnja s Muzičkom akademijom u Zagrebu i Akademijom za umjetnost i kulturu u Osijeku omogućuje da koncertnom programu pridružimo edukaciju, stručni dijalog i teme važne za profesionalni razvoj novih generacija glazbenika, od skladateljskih i izvođačkih praksi do digitalne vidljivosti, produkcije i strateškog upravljanja umjetničkim projektima.

Vjerujem da upravo takvo povezivanje skladanja, izvedbe, promišljanja i obrazovanja pokazuje smjer u kojem se Tribina može i treba dalje razvijati. U vremenu ubrzanih tehnoloških i društvenih promjena želimo da ona ostane živo mjesto susreta, razmjene iskustava te nastanka novih ideja, suradnji i glazbe.

Zahvaljujem kolegicama i kolegama iz Programskog vijeća, umjetnicima, suradnicima i partnerskim institucijama na predanosti kojom su pridonijeli oblikovanju ovogodišnjeg programa.

Želim vam nadahnute dane u Zagrebu i Osijeku, mnogo poticajnih razgovora, novih susreta i, prije svega, uzbudljivih glazbenih iskustava!

TIBOR SZIROVICZA
umjetnički voditelj

PETAK

| 23.10.

14:30 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Mala dvorana

PANEL RASPRAVA

***(Ne)vidljiva snaga zbora (...o suvremenoj
zborskoj glazbi i njenom statusu)***

SUDIONICI: Jasenka Ostojić, dr. sc. Antoaneta Radočaj-Jerković,
Dragana Jovanović, Branko Okmaca

MODERATORICA: Jana Haluza

17:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Velika dvorana

Krešimir Bedek, gitara

Gordan Tudor, Ivan Josip Skender, Ante Knešauerek, Ivana Kiš

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Velika dvorana

Vokalni ansambl Brevis

Antoaneta Radočaj-Jerković, dirigentica

Davor Dedić, klavir

Anja Papa Peranović, sopran

Veronika Lemishenko, harfa

Tomislav Uhlik, Dalibor Bukvić, Davor Bobić,

Branko Okmaca, Ivan Božičević, Boris Papandopulo

22:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Mala dvorana

Lovro Merčep, saksofon i elektronika

Lovro Stipčević, Pierre Boulez,*

Marko Ruždjak, Laura Čuperjani

PETAK

14:30 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

—
PANEL RASPRAVA

***(Ne)vidljiva snaga zbora (...o suvremenoj
zborskoj glazbi i njenom statusu)***

SUDIONICI:

Jasenska Ostojić

dr. sc. Antoaneta Radočaj-Jerković

Dragana Jovanović

Branko Okmaca

MODERATORICA:

Jana Haluza

23.10.

Panel rasprava **(Ne)vidljiva snaga zbora** posvećena je istraživanju ključnih obilježja hrvatske zbarske scene i analizi značaja suvremenog repertoara u definiranju njezinog umjetničkog identiteta. Ideja za raspravu polazi od pitanja na koji se način danas uspostavlja i realizira dijalog između autorskih koncepcija i realnih izvođačkih mogućnosti te na koji se način taj odnos reflektira na kvalitetu izvedbi, recepciju novih djela i šire pozicioniranje zbora kao umjetničkog ansambla u suvremenom glazbenom i kulturnom prostoru. U tom će kontekstu biti potrebno razjasniti i dekonstruirati ukorijenjenu percepciju o pjevačkim zborovima kao pretežito amaterskim ansamblima i pokušati odgovoriti na pitanje utječe li takva percepcija na skladateljske strategije, programske odluke te umjetničke ambicije i očekivanja zbarskih kolektiva.

Posebna će se pozornost posvetiti suvremenim skladateljima koji pišu za zborove, njihovim estetskim polazištima i načinima na koje pristupaju specifičnostima zbarskog medija. Razmotrit će se odnos između složenosti skladateljskog jezika i izvedbene razine različitih tipova ansambala, kao i izazovi koji se javljaju pri praizvedbama i ponovnim izvedbama novih djela. U tom će se okviru analizirati razlike u tehničkoj, interpretativnoj i organizacijskoj razini zborova koji izvode suvremeni repertoar, s posebnim osvrtom na akademske pjevačke zborove, profesionalne ansamble i visoko profilirane amaterske sastave.

U panel raspravi sudjeluju skladatelji aktivni u području zbarske glazbe i dirigenti akademskih pjevačkih zborova iz Hrvatske i regije, koji će iz vlastite perspektive pokušati iznijeti viđenje trenutačnog stanja scene, artikulirati ključne potrebe, probleme i razvojne mogućnosti. Kroz strukturirani dijalog nastojat će se rasvijetliti očekivanja i odgovornosti obiju strana – skladatelja i izvođača – te prepoznati modele suradnje koji mogu doprinijeti većoj umjetničkoj relevantnosti i održivosti suvremene zbarske produkcije.

Cilj rasprave je potaknuti kritičko promišljanje i razmjenu iskustava unutar struke te otvoriti prostor za odgovor na temeljno pitanje: u kojoj mjeri pjevački zbor danas funkcionira kao suvremen, umjetnički potentan i komunikativan ansambl, sposoban ravnopravno sudjelovati u aktualnom glazbenom diskursu i potaknuti kontinuirani interes skladatelja, izvođača i publike.

Program se ostvaruje u suradnji s Centrom za vokalnu glazbu Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku.

Dirigenticica **JASENKA OSTOJIĆ** diplomirala je dirigiranje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, gdje je završila i stručno usavršavanje kao stipendistica Fonda Lovro & Lilly Matačić. Redovita je profesorica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te profesorica na Muzičkoj akademiji Univerziteta u Sarajevu. Od 2022. prorektorica je za umjetnost, kulturu i sport Sveučilišta u Zagrebu. Vodi Zbor i Komorni zbor Muzičke akademije, s kojima ostvaruje izvrsne operne i vokalno-instrumentalne projekte pohvaljene od strane javnosti i glazbene kritike u zemlji i inozemstvu te suradnje s eminentnim umjetnicima današnjice (Milan Horvat, Valerij Gergijev, Riccardo Muti itd). Kao dirigentica zborova i orkestara osvojila je desetke državnih i međunarodnih nagrada. Bogatu koncertnu djelatnost ostvaruje na uglednim festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu. Ravnala je praizvedbama djela brojnih skladatelja, za čije je izvedbe u nekoliko navrata nagrađena posebnim priznanjima. Kao osnivačica i voditeljica više uglednih ansambala, među kojima se ističu Zagrebački dječaci i Akademski zbor Cappella Odak, razvila je prepoznatljiv umjetnički izraz temeljen na suptilnom odnosu teksta i glazbe, jasnoći interpretacije i snažnoj emocionalnoj komunikaciji s publikom.

ANTOANETA RADOČAJ-JERKOVIĆ, str. 27.

Doktorica umjetnosti **DRAGANA JOVANOVIĆ** magistrirala je i doktorirala na Odsjeku za dirigiranje Fakulteta muzičke umetnosti u Beogradu, u klasi prof. Darinke Matić Marović. Zaposlena je na mjestu izvanredne profesorice za zbarsko pjevanje i dirigiranje na Katedri za dirigiranje Fakulteta muzičke umetnosti u Beogradu, gdje je od 2019. do 2025. djelovala kao prodekanica za međunarodnu suradnju i projekte. S Akademskim zborom Collegium musicum i Mješovitim zborom Fakulteta muzičke umetnosti u Beogradu nastupala je širom Srbije, kao i u inozemstvu (Grčka, Sjeverna Makedonija, Crna Gora, Bosna i Hercegovina, Bugarska, Mađarska, Hrvatska, Austrija, Italija, Španjolska, Turska i Kina). Dirigentski angažman s tim zborovima, kao i Zborom Obilić AKUD Branko Krsmanović započela je još kao studentica, pripremajući mnogobrojna vokalno-instrumentalna djela u suradnji s vodećim svjetskim dirigentima, kao što su Zubin Mehta, Uroš Lajovic, Kevin Griffiths, En Shao, Michail Jurowski, ali i kao druga dirigentica na velikim turnejama. Bila je profesorica i dirigentica Mješovitog zbora i Simfonijskog orkestra Srednje muzičke škole Kosta Manojlović u Zemunu, dirigentica Simfonijskog orkestra FMU u Beogradu, korepetitorica Opernog studija Narodnog pozorišta u Beogradu, korepetitorica i dirigentica Zbora

Radiotelevizije Srbije, kao i gostujuća profesorica na Akademiji umjetnosti u Banjoj Luci (BiH) i Sveučilištu Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. - Posljednje desetljeće okrenuta je autorskim i koautorskim umjetničkim interdisciplinarnim projektima koji ispituju suvremeno zbarsko i dirigentsko izvodilaštvo u susretu s pokretom, mizanscenom, prostorom, svjetlom, elektronikom, dramaturgijom i vizualima. Autorica je trotomne knjige *Antologija srpske muzike za dečje i ženske horove kompozitora druge polovine 19. i prve polovine 20. veka*. Od 2024. umjetnička je voditeljica međunarodne manifestacije Tivat Music Festival u Crnoj Gori, a od 2025. upraviteljica Zaklade Balkan-Kina sa sjedištem u Beogradu, čiji je cilj razvoj kulturnih veza i razmjena umjetničkih ostvarenja regije i Kine. Od 2025. surađuje i s Djevojačkim zborom Zvezdice u Zagrebu.

—
BRANKO OKMACA, str. 21.

PETAK

17:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Velika dvorana

Krešimir Bedek, gitara

GORDAN TUDOR: *Klišej*, za gitaru

IVAN JOSIP SKENDER: *Sonata za gitaru*

Andante, poco libero – Allegro

Lento, libero e molto rubato

Allegretto

Allegro molto vivace

ANTE KNEŠAUREK: *Sonare*, za gitaru

IVANA KIŠ: *Big John Campbell's Last Song*, za gitaru

Program recitala gitarista Krešimira Bedeka objedinjuje skladbe njemu generacijski bliskih autora Gordana Tudora, Ivana Josipa Skendera, Ante Knešauke i Ivane Kiš, nastale na njegov poticaj. Sva četiri djela prva su ostvarenja za gitaru solo svojih autora, skladana su za Krešimira Bedeka i s posvetom njemu, a zabilježena su na albumu *Klišej* (Cantus, 2024.).

23.10.

GORDAN TUDOR jedan je od vodećih glazbenika svoje generacije, aktivan kao solist, skladatelj, komorni glazbenik i pedagog. Studirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Dragana Sremeca i na Konzervatoriju u Amsterdamu kod Arna Bornkampa, gdje je diplomirao uz najviše pohvale. Usavršavao se u Parizu kod Claudea Delanglea. Nastupao je po Europi i Sjevernoj Americi u raznim komornim sastavima te kao solist s brojnim orkestrima i ansamblima. Gordan je alt saksofonist hvaljenog Papandopulo kvarteta i sopran saksofonist Trija GIG, a djeluje i u triju s pijanisticom Martinom Filjak i violončelistom Eckartom Rungeom. Dobitnik je brojnih prvih nagrada na uglednim državnim i međunarodnim natjecanjima, Nagrade PBZ-a i Zagrebačke filharmonije, Rektorove nagrade, Nagrade Judita, Nagrade Marenostum u Berlinu, stimulacije Fonda Rudolf i Margita Matz, Diplome Milka Trnina, Grand Prix na 3. Berlinskom međunarodnom natjecanju, Nagrade Grada Čakovca Josip Štolcer Slavenski te pet nagrada Porin. Trenutačno vodi međunarodnu klasu saksofona na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Često održava seminare u Hrvatskoj i inozemstvu. Praizveo je četrdesetak skladbi hrvatskih i stranih autora, a kao skladatelj okušao se u raznim žanrovima i kombinacijama instrumenata te su mu skladbe izvedene na svim kontinentima. Gordan je ekskluzivni Selmer Paris i D'Addario Woodwinds umjetnik.

Nastala na poticaj Krešimira Bedeka, skladba **Klišej** prvo je ostvarenje Gordana Tudora pisano za gitaru solo, nastalo 2015. kao rezultat suradnje s umjetnikom. Nakon skladateljevog početnog straha od gitare kao solističkog glazbala, nastalo je virtuozno djelo zaigranog karaktera koje propitkuje izražajne i narativne mogućnosti gitare, o čemu svjedoči i citat iz teksta Ive Lovrec Štefanović uz CD izdanje: „I premda naslov samoironično upućuje na očekivane gitarističke sekvence, zapravo se Tudorova inventivnost otkriva kao briljantna vještina slaganja niza situacija kojima gradi zahuktali razvoj, da bi u jednom trenutku, 'prizvao klišej' smirenijeg narativa u kojem djelo završava.“

Skladatelj i dirigent **IVAN JOSIP SKENDER** (Varaždin, 1981.) svestrani je glazbenik vrlo širokog spektra djelovanja. Studij kompozicije upisao je 1997. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi prof. Željka Brkanovića, kao najmlađi student kompozicije u povijesti te institucije, a 1999. i studij dirigiranja u klasi prof. Vjekoslava Šuteja, potom se usavršavajući na poslijediplomskom studiju u Beču kod Uroša Lajovica te na seminarima i radionicama iz kompozicije (Michael Jarrell, József Soproni) i dirigiranja (Klaus Arp, Bertrand de Billy, Zubin Mehta i dr.). Njegov svestran opus čini više od 120 djela – za soliste, komorne ansamble, orkestre, zborove, kazališne

predstave, mjuzikl i opera *Šuma Striborova* (s 27 izvedbi najizvođenija bijenalska opera). Godine 2021. objavljen mu je autorski nosač zvuka u ediciji Hrvatski suvremeni skladatelji (Cantus, HDS). Kao dirigent surađivao je s brojnim hrvatskim i inozemnim ansamblima, a Akademski zbor Palma pod njegovim je vodstvom osvojio brojne nagrade u Hrvatskoj i inozemstvu. U dirigentskoj karijeri osobito je posvećen izvedbama i praizvedbama skladbi suvremenih hrvatskih autora, a 2012. članovi Cantus Ansambla izabrali su ga za stalnog dirigenta. Od 2005. do 2019. bio je zaposlen u Operi HNK-a u Zagrebu kao zborovođa i dirigent, a u sezoni 2013./2014. bio je vršitelj dužnosti ravnatelja Opere. Od 2009. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu bio je asistent prof. Uroša Lajovica, od 2019. docent, a trenutačno je izvanredni profesor na Odsjeku za dirigiranje. Dobitnik je brojnih nagrada i poticaja za umjetnički rad, između ostalih Rektorove nagrade, stipendije Fonda Rudolf i Margita Matz, Nagrade Stjepan Šulek, Nagrade Milka Trnina – za dirigentski rad na operi *Lennon* Ive Josipovića te godišnje Nagrade Vladimir Nazor – za dirigentsko i skladateljsko djelovanje. Od 2019. član je umjetničkog savjeta Muzičkog biennala Zagreb, a za festivalska izdanja 2025. i 2027. imenovan je jednim od trojice umjetničkih ravnatelja. Potpredsjednik je Hrvatskog društva skladatelja te od 2024. član suradnik HAZU.

Sonata za gitaru Ivana Josipa Skendera zahtjevno je ostvarenje nastalo na poticaj gitarista Krešimira Bedeka, nakon njihova druženja na Pagu. Kao nadahnuće za njezin nastanak poslužilo je paško kolo, koje limena glazba često izvodi u vrijeme ljetnog karnevala. Krešimir Bedek za svoj je recital u ciklusu *Guitarra Viva*, u travnju 2024., ujedno zaželio djelo u obliku klasične sonate, koje je upravo uz bok odabranim sonatama za gitaru doživjelo praizvedbu. Prvi stavak tog opsežnog četverostavačnog ostvarenja Bedek je izveo na 74. Dubrovačkim ljetnim igrama 2023., potom aktivno sugestijama doprinoseći nastanku djela u cjelini. Uz okvir sonatnog oblika, skladba je protkana dojmljivim folklornim elementima. Posveta gradu Pagu, u obliku citata paškog kola pojavljuje se u trećem stavku, dok se u ostalima glazbeni sadržaj na njega oslanja ili dekonstruira. Prema riječima skladatelja, „kroz usku suradnju s Krešimirom, nastala je skladba koja od izvođača zahtijeva visoku tehničku spremu i kondiciju, ali dopušta i slobodu u muziciranju.“

Skladatelj, orguljaš i pedagog **ANTE KNEŠAUREK** (Zagreb, 1978.) diplomirao je orgulje u klasi Marija Penzara te kompoziciju u klasi Marka Ruždjaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Nakon magisterija iz orgulja u Zagrebu, pohađao je poslijediplomske studije iz orguljske interpretacije i improvizacije na Visokoj školi u Detmoldu (Norbert Düchtel) i Grazu (Gunther Rost). Orguljsku improvizaciju studirao je u Hrvatskoj s Anđelkom Klobučarom,

a među njegove učitelje ubrajaju se i Daniel Roth, Ludger Lohmann, Almut Rößler i Michael Gaillit. Aktivno se bavi orguljskom improvizacijom, nastavljajući tako tradiciju hrvatskih skladatelja, orguljaša i improvizatora poput Franje Dugana i Anđelka Klobučara. Glavni je orguljaš Bazilike Srca Isusova u Zagrebu od 1997., gdje surađuje s Akademskim zborom Palma, s kojim je ostvario više nosača zvuka. Redoviti je profesor i pročelnik Odsjeka za kompoziciju i teoriju glazbe na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Na domaćoj i inozemnoj glazbenoj sceni prisutan je kao skladatelj i orguljaš; njegova su djela, između ostalog, izvođena u Zagrebu, Osoru, Grožnjanu, Osijeku, Ljubljani, Puli, Beču, Parizu, Jeruzalemu, Moskvi, Berlinu, Sankt Peterburgu, Freyungu, Detmoldu, Trstu i Udinama. Član je Hrvatskog društva skladatelja i Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, a skladbe mu izvode renomirani domaći i inozemni ansambli te orkestri (Pekinški simfonijski orkestar, Milanski trio, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebački solisti, Papandopulo kvartet i dr.). Kao profesor gostovao je na nekoliko inozemnih sveučilišta. Autor je sveučilišnog udžbenika *Harmonija* (Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu, 2022.). Dobitnik je niza nagrada, među kojima su: Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu, nagrada za polifonu improvizaciju na Međunarodnom natjecanju iz improvizacije u Leipzigu, nagrade HDGU-a Darko Lukić i Milka Trnina, Nagrada Grada Zagreba (s orguljašem Pavlom Mašićem), Nagrada HDS-a Boris Papandopulo te Nagrada HAZU.

Na tragu dnevnčkih glazbenih zapisa oblikovanih u svojevrstne cikluse, usko vezane uz životne situacije, raspoloženja i procese, nastala je skladba **Sonare**, meditativno ostvarenje, skladano za gitarista Krešimira Bedeka. *Sonare* (lat. proizvoditi zvuk, zvučati), prema riječima skladatelja, „tranzitivno znači *odjeknuti* ili *oglasiti se čime*. Skladba je zamišljena kao veliki luk, odnosno poput vrlo elastične zvučne opne iz koje se probijaju situacije proizišle iz nukleusa intervala velike septime, a kojim se poigravam tijekom skladbe na način stilskih figura. Tako najprije budu apokopa, litota, anaklaza, elipsa, anadiploza i simploka, da bi pri kraju skladbe nastupio fugato u jednom sasvim novom gramatičkom i semantičkom obliku. Povremeni kratkotrajni proboji kvintakorda tek su razina korifejeva komentara, dok je fugato komentar u smislu velike anaklaze na razini cijeloga kora.“ U procesu traganja za zvučnošću i istraživanja njezinih dometa, kako u samom kontrastnom glazbenom materijalu, tako i mogućnostima instrumenta, Knešaurek propitkuje intimne trenutke umjetnika prilikom procesa stvaranja, s naglaskom na osjećajima koji se pritom javljaju i s kojima se treba suočiti – „od ushita do potištenosti, od sreće do ravnodušnosti i osjećaja bespomoćnosti.“

IVANA KIŠ (Zagreb, 1979.) nakon završene gimnazije i Glazbenog učilišta Elly Bašić, upisuje studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Marka Ruždjaka. Diplomirala je 2002., a od 2003. na poslijediplomskom je studiju na Kraljevskom konzervatoriju u Den Haagu, gdje su joj profesori bili Louis Andriessen, Gilius van Bergeijk i Diederik Haakma Wagenaar i gdje je magistrirala 2006. Za kazalište Korzo u Haagu napisala je nekoliko djela u suradnji s umjetnicima iz drugih područja (vizualna umjetnost, drama). Autorica je glazbe za nekoliko produkcija glazbenog kazališta u Nizozemskoj, a njezin balet *Mehanizam sebičnoga gena* izveo je ansambl Baleta Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu. U svim svojim djelima uvijek povezuje glazbu s dramom i/ili s vizualnim elementima te istražuje njezinu emocionalnu ekspresivnost. Skladbe su joj diljem Europe izvodili solisti i ansambli (ASKO Ensemble, Marteen Altena Ensemble, Cantus Ansambl, Nederlands blaazers ensemble, Zagrebačka filharmonija, The Israel Contemporary Players, Simfonijski orkestar HRT-a, Ensemble21). 2022. Croatia Records objavila je album Ivane Kiš, *Supertramp's Journal*, za solo gitaru i video, u suradnji s gitaristom Krešimirom Bedekom te vizualnim i video umjetnicima Liatom Chenom i Royem Shapirom, a 2023. izdavačka kuća Cantus objavila je njezin autorski CD. Ivana Kiš trenutačno živi i radi u Izraelu.

Ivana Kiš i Krešimir Bedek dugogodišnji su kolege i prijatelji koji su često surađivali u različitim projektima, ponajprije tijekom poslijediplomskog studija u Nizozemskoj, gdje je 2008. godine nastala skladba ***Big John Campbell's Last Song***, ujedno i prvo djelo za gitaru posvećeno Bedeku. Riječ je o prvoj skladbi za prepariranu gitaru u hrvatskoj gitarskoj literaturi, za čiji je konačan oblik, zvuka prepariranog spajalicom, svojim aktivnim sudjelovanjem u procesu nastanka zaslužan i sam Krešimir Bedek. U skladbi koja vrvi brojnim glazbenim i tehničkim izazovima, važnu ulogu ima i uvodna recitacija o izmišljenom naslovnom liku, osmišljenom tijekom skladateljičinih samotnih nizozemskih dana:

„Big John Campbell je stara i zaboravljena rock zvijezda. Prije mnogo vremena izgubio je svoj karizmatični glas zbog kojeg su mlade djevojke vrištale i padale u nesvijest. Njegovi dani slave su bili tako davno da nije siguran jesu li uopće postojali. On sada stoji na tavanu stare zapuštene kuće koja je njegov dom. Našao je svoju staru, davno izgubljenu gitaru i počinje svirati posljednju pjesmu na zamišljenom koncertu. U pjesmi nije ostalo puno od rocka, ostala su samo sjećanja na dane slave. Sjećanja iskvarena tugom, frustracijom, samoćom i bijesom.” (Ivana Kiš)

KREŠIMIR BEDEK diplomirao je gitaru u klasi Darka Petrinjaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Poslijediplomski studij završio je na Kraljevskom konzervatoriju u Haagu u klasi Zorana Dukića. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja u Hrvatskoj i u inozemstvu. Dvostruki je laureat natjecanja *Printemps de la guitare* (Belgija) i pobjednik međunarodnih gitarističkih natjecanja *Guitar and Chamber Music Festival Zwolle*, *Scharpach gitaar concurs* (oboje Nizozemska), *Guitarmania* (Portugal) i *Certamen Internacional de Guitarra Miguel Llobet* (Španjolska). Dobitnik je i Nagrade Darko Lukić na istoimenoj Tribini Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, nagrade Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, Godišnje nagrade Društva sveučilišnih nastavnika i drugih znanstvenika u Zagrebu mladim znanstvenicima i umjetnicima te Nagrade Milka Trnina HDGU-a. Nastupao je u Hrvatskoj, Nizozemskoj, Belgiji, Španjolskoj, Portugalu, Sloveniji, Austriji, Rusiji, Estoniji i Izraelu, svirajući solističke recitale i u različitim komornim sastavima, a kao solist je nastupio uz Simfonijski orkestar HRT-a, Hrvatski komorni orkestar, Varaždinski komorni orkestar, Katalonski komorni orkestar, Valonski komorni orkestar i češki Epoque orkestar. Snimio je nosače zvuka za diskografske kuće Croatia Records, Cantus i CPO. Zaposlen je kao izvanredni profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Velika dvorana

Vokalni ansambl Brevis

Antoaneta Radočaj-Jerković, dirigentica

Davor Dedić, klavir

Anja Papa Peranović, sopran

Veronika Lemishenko, harfa

TOMISLAV UHLIK: *Dravske idile*, ciklus za ženski zbor i klavir, na stihove Ilke Marije Ungar (u prijevodu s njemačkog Ane Križanović)

*Rastanak s Dravom
Duž uskog puteljka*

DALIBOR BUKVIĆ: *Dew of Love*, za ženski zbor i klavir

DAVOR BOBIĆ: *Utjeha kose*, za ženski zbor i harfu na stihove A. G. Matoša

BRANKO OKMACA: *Lanterna*, za vokalni ansambl**

IVAN BOŽIČEVIĆ: *Pastir dobri*, za ženski zbor i klavir, na stihove Erme Sotirove

Razina rotkvica, za ženski zbor, klavir i nešto kuharskog pribora, na stihove Erme Sotirove

BORIS PAPANDOPULO: *Dodolice*, pučki obred za sopran, djevojački zbor i klavir, op. 27

I. Andante mosso
II. Allegro

**odabrana skladba na natječaju za 63. GTO

Skladatelj, dirigent i glazbeni pedagog **TOMISLAV UHLIK** (Zagreb, 1956.) završio je studije teorijskih glazbenih predmeta i dirigiranja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Istaknuti je hrvatski skladatelj srednje generacije, čiji opus broji preko stotinu djela za razne ansamble, od amaterskih zborova, tamburaških i harmonikaških orkestara, preko komornih sastava, sve do simfonijskog te simfonijskog puhačkog orkestra. Posebno su mu zapažena djela skladana u folklornom stilu, od kojih su neka, u izvedbi Ansambla Lado, u kojem je kao glazbeni voditelj započeo profesionalnu karijeru, obišla svijet. Dobitnik je Vjesnikove nagrade Josip Štolcer Slavenski za 1998. godinu, kao i drugih značajnih priznanja. Kao dirigent, djelovao je pretežno u Zagrebačkom gradskom kazalištu Komedija, u kojem je premijerno izveo nekoliko opereta i mjuzikla. Gostovao je u HNK-u u Zagrebu i Osijeku, vodio je Mješoviti pjevački zbor Lira, a povremeno je ravnao Simfonijskim i Revijskim orkestrom HRT-a te Orkestrom Oružanih snaga RH. Od 2012. bio je redoviti profesor na Odsjeku za glazbenu pedagogiju Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, na kojoj je stalno zaposlen 2002. Dobitnik je Nagrade Porin za životno djelo 2020. godine i Nagrade HDS-a Franjo Ksaver Kuhač za cjelokupno glazbeno stvaralaštvo na temelju elemenata tradicijske glazbe, 2021.

Ciklus za ženski zbor i klavir, **Dravske idile**, nastao je 2024. godine na poticaj Antoanete Radočaj-Jerković, za praizvedbu na svečanom otvorenju Koncertne dvorane Franjo Krežma u Kulturnom centru Osijek kojoj je skladatelj, tijekom razgovora o narudžbi djela za Vokalni ansambl Brevis, predložio da za tu prigodu pronađe tekst „iz esekerskog pera“. Antoaneta Radočaj-Jerković za predložak novoj skladbi odabrala je stihove koje potpisuje Ilka Maria Ungar (Budimpešta, 1879. – Beč, 1911.), u inventivnom prijevodu Ane Križanović, objavljenom u časopisu za književnost i kulturu Književna revija, br. 3/4, 2010., uz tekst prof. dr. sc. Vlade Obada. Darovita, no zaboravljena pjesnikinja Ilka Maria Ungar malo je poznata široj javnosti, a tijekom kratkog, dinamičnog života, u mladosti je provela pet sretnih godina u Osijeku, uživajući u obiteljskoj ispunjenosti na obali rijeke Drave i ispisujući brojne pjesme objavljene u osječkim tiskovinama, zahvaljujući kojima ju autor teksta naziva prvom osječkom pjesnikinjom. Prema riječima skladatelja, Vlado Obad njezine je stihove nazvao „poetskim akvarelima posvećenim Dravi pored Osijeka“, što ga je nadahnulo da ciklus od osam pjesama osmisli i prikaže „baš kao niz sjetnih pejzaža naslikanih vodenim bojama.“ U cijelosti protkan introspektivnim ozračjem, poput pjesničkog predloška, ciklus donosi osam kolorističnih skladbi domišljato promišljenog i oblikovanog glazbenog sadržaja, unutar kojeg, uz višeglasni zbor, klavir ima istaknutu ulogu. Iako protkan zavičajnom, folklornom tematikom, taj izrazito lirski ciklus utemeljen na značajnom kulturnom naslijeđu grada

Osijeka, u prvi plan stavlja tematiku prirode, svakodnevice, majčinstva, čežnje, ljubavi i društvenih zbivanja, zbog čega je i u Uhlikovom višeslojnom ciklusu, satkanom od lirskih glazbenih skica, naglasak na intimističkim pogledima i promišljanjima žene u posebnom ugođaju grada Osijeka. Pod vodstvom Antoanete Radočaj-Jerković, Vokalni ansambl Brevis i Davor Dedić, za klavirom ciklus *Dravske idile* praižveli su u Koncertnoj dvorani Franjo Krežma u Osijeku, 28. rujna 2024., a uvršten je i na novi album Ansambla u izdanju Cantusa. Večeras ćemo čuti dvije odabrane skladbe iz ciklusa, *Rastanak s Dravom* i *Duž uskog puteljka*.

DALIBOR BUKVIĆ (Sinj, 1968.) skladatelj je i pedagog iz čijeg opusa izviru introspektivni glazbeni izričaj i neupitno umijeće. Diplomiravši kompoziciju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu kod Stanka Horvata (1995.), usavršavao se na ljetnim tečajevima u Darmstadtu (1996.), a potom, zahvaljujući stipendiji Francuske vlade, na središnjem Pariškom konzervatoriju (Odsjek elektroakustike, 1996./1997.), Konzervatoriju u Boulogne-Billancourtu (1998.) te na IRCAM-ovoj Ljetnoj akademiji u Parizu (1997.). Suradivao je i sa skladateljem Gérardom Griseyem. Od 1996. do 2008. godine živio je u Parizu, gdje je djelovao kao profesor glazbene teorije, klavira i improvizacije na više pariških konzervatorija te na konzervatorijima u Ivry-sur-Seine i Fontenay-aux-Roses. Od 2008. živi u Zagrebu, gdje predaje teorijske glazbene predmete na Muzičkoj akademiji, trenutačno u zvanju redovitog profesora. Piše za solistička glazbala, komorne sastave, zbor i orkestar, glazbu za kazalište, film i televiziju te suvremeni ples. Njegova su djela izvodili brojni domaći i inozemni umjetnici i sastavi, a bila su predstavljena na koncertima i festivalima u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Njemačkoj, Francuskoj, Danskoj, Španjolskoj, Austriji, Portugalu, Poljskoj, Meksiku, Južnoj Koreji i SAD-u. Dobitnik je brojnih nagrada, među kojima i Nagrade Fonda Stjepan Šulek, Vjesnikove nagrade Josip Štolcer Slavenski, Nagrade HDS-a Boris Papandopulo i godišnje nagrade Vladimir Nazor. Skladbe su mu objavljene na albumima diskografskih kuća Cantus, Croatia Records, Orfej – HRT i Parma Recordings – Navona Records (SAD).

Nakon uspješne suradnje s Vokalnim ansamblom Brevis i dirigenticom Antoanetom Radočaj-Jerković na skladbi *Horizont – Vučedolski misterij*, Dalibor Bukvić napisao je skladbu ***Dew of Love***, za ženski zbor i klavir 2026. godine. Prema riječima skladatelja, „djelo je jednostavne i pročišćene zbarske fakture s prevladavajućim dugim tonovima te pulsirajućom klavirskom linijom, u kojoj se kombiniraju dorski i eolski modusi, uz primjenu horizontalne i vertikalne polimetrije.“ Djelo su 5. srpnja 2026. u

Musikverein u Beču praiizveli Vokalni ansambl Brevis i Davor Dedić, za klavirom, pod vodstvom Antoanete Radočaj-Jerković.

DAVOR BOBIĆ (Varaždin, 1968.), istaknuti skladatelj, pedagog, organizator te dugogodišnji ravnatelj Varaždinskih baroknih večeri, studij harmonike, kompozicije i teorije glazbe završio je na Državnom konzervatoriju P. I. Čajkovski u Kijevu. Dekan je Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku, na kojoj je do izbora 2026. godine bio redoviti profesor u trajnom zvanju. Skladateljski opus Davora Bobića jedan je od najopsežnijih, najraznolikijih i najizvođenijih u suvremenoj hrvatskoj glazbi. Obuhvaća instrumentalna (solistička, komorna, koncertantna i orkestralna), vokalna, vokalno-instrumentalna i glazbeno-scenska djela. Autor je i filmske glazbe te glazbe za niz kazališnih predstava. Dobitnik je niza uglednih nagrada i priznanja, kao što su: Nagrada Ivo Vuljević Hrvatske glazbene mladeži, Nagrada Fonda Stjepan Šulek, odličje Reda hrvatskog pletera, Nagrada Varaždinske županije za najveća dostignuća na području kulture, odličje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića, Nagrada Boris Papandopulo HDS-a, Nagrada Marul za najbolju scensku glazbu, Pečat Grada Osijeka, za osobita ostvarenja u području glazbene kulture, Plaketa Emil Cossetto, Nagrada grada Varaždina, Povelja Kraljevine Španjolske, Plaketa Hrvatskog društva skladatelja, Nagrada Akademije za umjetnost i kulturu, Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku, Nagrada Porin za najbolju skladbu klasične glazbe. Bio je rezidencijalni skladatelj na Sveučilištu u Wisconsinu – River Falls u akademskoj godini 2022./2023. Rezidencijalni je skladatelj Dubrovačkog simfonijskog orkestra (od 2022. do 2026.) te Hrvatskog narodnog kazališta u Osijeku (od 2023. do 2027.).

„Djelo **Utjeha kose**, za ženski zbor i harfu, napisano na poznate stihove A. G. Matoša, nastalo je na poticaj dirigentice Antoanete Radočaj-Jerković te je bilo dijelom velikog obljetničkog koncerta znamenitog Vokalnog ansambla Brevis u bečkom Musikverein u, održanog 5. srpnja ove godine, u povodu 30. godišnjice njihovog postojanja. Riječ je o trodijelnom obliku skladbe koja odiše spoznajom o vlastitoj smrtnosti u odrazu životne prolaznosti, a koja u svom konačnom završetku utjelovljuje put k beskonačnom.“ (Davor Bobić)

BRANKO OKMACA (Pula, 1963.) diplomirao je glazbenu teoriju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, pohađajući kompoziciju kod prof. Stanka Horvata te dirigiranje kod prof. Vladimira Kranjčevića. Još se tijekom studija kroz rad u uglednim zborovima trajno usmjerio prema vokalnoj glazbi, koja uz pedagogiju postaje okosnica njegova djelovanja. Svoj radni vijek započinje

kao profesor teorijskih predmeta i voditelj djevojačkog zbora u Glazbenoj školi Ivana Matetića-Ronjgova u Puli. Kao dirigent vodio je mješoviti zbor KUD-a Matko Brajša Rašan, Orkestar Istarskog narodnog kazališta te Puhački orkestar Grada Pule, na čijem je čelu proveo pune 24 godine. Danas djeluje kao nastavnik na Odsjeku glazbene pedagogije Muzičke akademije u Puli. Često djeluje i kao član stručnih ocjenjivačkih sudova na festivalima poput *Naš kanat je lip* u Poreču i *Cro Patria* u Splitu. Autor je djela za solo instrumente, komorne, orkestralne i vokalno-instrumentalne sastave te brojne zborove. Njegov se opus izvodi na pozornicama diljem Hrvatske i inozemstva, uključujući značajnu praizvedbu skladbe *Inventio*, koju je 2007. upriličio Islandski simfonijski orkestar u Reykjaviku. Kao jedan od najnagrađivanijih autora na natječajima, dobitnik je diskografske nagrade Porin za *Sonatu za dvije gitare* u izvedbi Ane i Viktora Vidovića, niza prvih i visokih nagrada za zbarsko stvaralaštvo na festivalima, višestrukih stimulacija Ministarstva kulture Republike Hrvatske za glazbeno stvaralaštvo, niza prvih nagrada Hrvatskog sabora kulture i Pasionske baštine. Za izniman doprinos hrvatskoj kulturi odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1996.). Dobitnik je i strukovne nagrade Istriana te Priznanja gradonačelnika Pule za razvoj ugleda i kulture grada. Redovni je član Hrvatskog društva skladatelja.

Skladba **Lanterna**, za vokalni ansambl nastala je 2024. godine, na stihove Ružice Tralić Divković, a 25. listopada iste godine na 52. festivalu *Naš kanat je lip* u Poreču praizvela ju je riječko-istarska Vokalna skupina Lira. U kontekst opusa Branka Okmace, kojim dominiraju zbarska i vokalna djela, skladno se uklapa i ova slikovita minijatura, koja je na natječaju odabrana za izvedbu na 63. Glazbenoj tribini u Osijeku.

Svestranost **IVANA BOŽIČEVIĆA** (1961.), višestruko nagrađivanog skladatelja, orguljaša, pijanista, obrađivača i jazz glazbenika, zrcali se u interesu za različite žanrove, od rane glazbe i baroka, preko elektronike, do jazz-a i world music te mogućnostima njihova međusobnog prožimanja i stilskog stapanja. Njegov opus čini pet simfonija te brojna komorna, solistička, zbarska i elektronička djela. Skladbe mu se izvode i snimaju diljem Europe i SAD-a, objavljene su na dvadesetak nosača zvuka, a tiskali su ih ugledni američki i njemački izdavači (Walton Music, EC Schirmer, Abundant Silence, Schott). Njegovih šest autorskih albuma objavile su diskografske tvrtke Best Music, Cantus, Editions Lilac i Universal Music. Ivan Božičević rođen je u Beogradu, gdje je na Fakultetu muzičke umetnosti diplomirao i magistrirao kompoziciju u razredu A. Obradović. Usavršavao se na Ljetnim tečajevima nove glazbe u

Darmstadtu. Na Visokoj školi za glazbu u Frankfurtu diplomirao je orgulje, a na području rane glazbe usavršavao se u Salamanci. Od 1992. do 2001. bio je docent na Fakultetu muzičke umjetnosti u Beogradu te na Akademiji umjetnosti u Novom Sadu. Od 2002. živi u Splitu, isprva djelujući kao samostalni umjetnik, a od 2017. na Odjelu za glazbenu teoriju Umjetničke akademije u Splitu kao profesor kompozicije. Uz niz priznanja u Srbiji i Hrvatskoj, Božičević je za svoj skladateljski rad ovjenčan brojnim nagradama u Češkoj, Bugarskoj, Španjolskoj, Australiji, Luksemburgu, Nizozemskoj, Ujedinjenom Kraljevstvu te SAD-u. Jedan je od osnivača ansambla za novu glazbu Splithesis.

Pisana za troglasni ženski zbor i klavir, višestruko nagrađivana skladba **Pastir dobri** Ivana Božičevića nastala je na duboko proživljene stihove Erme Sotirove, a na Danima duhovne glazbe *Cro Patria*, u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu, 17. studenog 2001. praižveli su je Ženski zbor Splitske cure i Valentina Štrbac Čićerić, za klavirom, pod ravnanjem Danice Zaić. Tom je prigodom zabilježena i na nosaču zvuka, osvojila je Zlatnu plaketu i nagradu publike *Katedrala*, dok je notno izdanje objavio Walton Music, SAD, 2010., zahvaljujući čemu je postala dijelom repertoara brojnih akademskih i ženskih zborova diljem svijeta. Donoseći vjerski motiv brižnog čuvara i vječne svjetlosti, skladatelj u svojoj skladbi spokojnog ozračja, protkanog ljupkošću, ali i mistikom, vješto stapa tradiciju zborske duhovne glazbe s pristupačnim, izrazito mekim i toplim melodijskim linijama te suvremenim harmonijskim izričajem, uz potporu sugestivne klavirske dionice, raskošne, guste teksture. Dinamička gradacija i naglašena ekspresivnost smještene su u siguran okvir unutarnjeg duhovnog mira, donoseći sklad i ravnotežu između kontemplativnog ugođaja i slavljeničkog zanosa.

Na stihove Erme Sotirove nastala je i **Razina rotkvica**, za ženski zbor, klavir i nešto kuharskog pribora, duhovito, intrigantno ostvarenje Ivana Božičevića. Izvorno skladana za ženski zbor a cappella 2012. godine, nasuprot uzvišenom, eteričnom karakteru prethodnice, *Razina rotkvica* donosi razigrano ozračje, uokvireno suvremenim glazbenim izričajem i protkano eksperimentalnim zvukom. Dok se tekstualni predložak bavi odnosom svakodnevice i apsurdna, temeljeći se na elementima personifikacije, skladba donosi zabavno promišljanje o brisanju granica između visoke umjetnosti i jednostavne, nerijetko trivijalne svakidašnjice, potkrijepljeno uporabom kuhinjskog pribora kao efektnom ritamsko-udaraljaškom podlogom. Vokalne dionice, uz preciznu intonaciju, zahtijevaju svladavanje brojnih interpretativnih izazova, od ritmičkih, preko onomatopejskih, do glumačkih. Na poticaj Antoanete Radočaj-Jerković za skladanje novog djela za Vokalni

ansambl Brevis, Ivan Božičević upotrijebio je to neizvedeno djelo, preradivši ga za ženski zbor i klavir, za praiizvedbu 5. srpnja 2026. u glasovitoj Zlatnoj dvorani Musikvereina u Beču, a kao i *Pastir dobri*, zabilježeno je i na novom diskografskom izdanju Cantusa.

Skladatelj, dirigent i pijanist **BORIS PAPANDOPULO** (Honnef na Rajni, 1906. – Zagreb, 1991.), čiju 120. godišnjicu rođenja obilježavamo ove godine, jedan je od najcjenjenijih i najznačajnijih hrvatskih glazbenih umjetnika. Nakon privatne poduke iz klavira, studirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je i diplomirao u klasi Blagoja Berse te dirigiranje u Beču kod Dirka Focka. Tijekom bogate karijere bio je dirigent Hrvatskog pjevačkog društva Kolo u Zagrebu, Društvenog orkestra Hrvatskog glazbenog zavoda, Glazbenog društva Zvonimir, Zagrebačke radio stanice, Riječke, Sarajevske, Zagrebačke i Splitske opere, kazališta Komedija te Simfonijskog orkestra iz Kaira. Djelovao je i kao zborovođa, profesor u Splitu i Sarajevu, ravnatelj Zagrebačke i Riječke opere, glazbeni publicist, kritičar i pijanist, no najdublji trag u hrvatskoj glazbenoj umjetnosti ostavio je svojim skladateljskim ostvarenjima. Dobitnik brojnih uglednih nagrada, među kojima i Nagrade za životno djelo Vladimir Nazor, autor je monumentalnog opusa, jednog od najznačajnijih u povijesti hrvatske glazbe, u kojem je tijekom više od pola stoljeća, uz neupitno umijeće i inventivnost, suvremene glazbene tekovine uklopio u vlastiti, jedinstven i prepoznatljiv glazbeni izričaj, podjednako blizak izvođačima i publici. U njegovom nadahnutom opusu, protkanom humanističkim svjetonazorom i vedrinom, koji, uz obrade, čini gotovo 500 djela neupitne umjetničke vrijednosti, zastupljena su orkestralna, koncertantna, komorna, solistička, vokalno-instrumentalna, glazbeno-scenska i filmska ostvarenja. Dok rano skladateljsko razdoblje odražava utjecaje nacionalnog i neoklasicističkog stila, s natruhama elemenata impresionizma i ekspresionizma, kasno donosi sintezu obilježja nacionalnog stila i moderne, postupno vodeći prema uporabi dodekafonije, ali i elementa jazz-a te niza skladateljskih postupaka karakterističnih za avangardu. Zahvaljujući muzikologu Davoru Merkašu iz Muzičkog informativnog centra Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, posvećenom istraživanju stvaralaštva Borisa Papandopula, otkrivena su i ponovno izvedena brojna njegova djela. Muzikologinja Erika Krpan (1942. – 2026.), dugogodišnja istraživačica Papandopulova lika i djela, autorica je monografije Boris Papandopulo (HDS – Cantus), objavljene u siječnju 2026. godine.

Postavši na početku karijere zborovođa zagrebačkog Hrvatskog pjevačkog društva Kolo, Boris Papandopulo odlučio je za to društvo u proljeće 1932. godine uglazbiti stihove iz zbirke Narodnih pjesama. Rezultat toga bile su **Dodolice**, pučki obred za sopran, djevojački zbor i klavir, op. 27, kojeg su godinu dana kasnije u Ljubljani praizveli Zbor slovenskih učiteljica, sam skladatelj za klavirom, njegova majka, sopranistica Maja Strozzi-Pečić i nekadašnji dirigent *Kola*, Srečko Kumer. Četverostavačno ostvarenje, čiji naslov potječe od *dodola*, starog pučkog, slavenskog obreda zazivanja kiše u sušnim ljetnim razdobljima, kroz magijsko-obredni aspekt donosi dojmljivu umjetničku razinu, naglašenu ekspresivnošću i razvijenošću vokalnih dionica i ritamskom sugestivnošću klavira. Stapanjem folklornih motiva iz arhaičnih pučkih napjeva s modernim glazbenim izričajem, Papandopulo je stvorio antologijsko djelo hrvatske zborske literature.

VOKALNI ANSAMBL BREVIS međunarodno je priznati ženski pjevački zbor i dugogodišnji umjetnički projekt dirigentice Antoanete Radočaj-Jerković i klavirskog suradnika Davora Dedića. Zbor je jedan od najuglednijih hrvatskih pjevačkih ansambala, o čemu svjedoče brojna priznanja i nagrade, umjetnički projekti i suradnje te niz međunarodnih koncertnih gostovanja. Umjetnički identitet zbora čine visoka razina vokalnih mogućnosti pjevačica, prepoznatljiv zbarski zvuk, originalnost i proaktivnost u odabiru i interpretaciji repertoara te jedinstveni scenski šarm, kojim ansambl na posebno dojmljiv način zaokružuje umjetnički dojam izvedbi. Sve članice su pjevačice s dugogodišnjim solističkim i zbarskim iskustvom, od kojih su mnoge profesionalne glazbenice. Od osnutka, 1996. godine do danas, ansambl se profilirao kao esencijalni dionik kulturnog života Osijeka i Hrvatske te kao predvodnik u području razvoja i obogaćenja hrvatske i svjetske zbarske umjetnosti. Repertoar zbora stilski je vrlo raznolik, sastoji se od skladbi u rasponu od renesansnih do suvremenih skladatelja, a karakterizira ga vokalna i interpretativna autentičnost te programska težnja za integracijom repertoara u širi umjetnički koncept. Ansambl je do sada ostvario niz uspjeha, među kojima se ističu nastupi na svjetskim festivalima i osvajanje najsjaajnijih odličja na natjecanjima u Hrvatskoj, Grčkoj, Italiji, Bugarskoj, Njemačkoj, Mađarskoj, Velikoj Britaniji, Austriji, Francuskoj, Švedskoj, Rusiji, Kanadi, Kini, Sjedinjenim Američkim Državama, Australiji, Južnoj Koreji, Danskoj i drugdje. Ansambl je dosad objavio nekoliko nosača zvuka, među kojima se ističu *Zbarsko putovanje kroz stoljeća* (Croatia

Records, 2020.), *Dalibor Bukvić: Horizon* (Parma Recordings/Navona Records, SAD, 2024.) i *Ad Futurum!* (Cantus, 2026.). Svojim najvećim uspjesima, Vokalni ansambl Brevis smatra koncerte u najprestižnijim svjetskim koncertnim dvoranama, kao što su Carnegie Hall u New Yorku, Velika dvorana Filharmonije u Sankt Peterburgu, Sydney Opera House u Sydneyu i Musikverein u Beču. Brevis redovito nastupa na državnim i međunarodnim zborskim natjecanjima (Švedska, Kina, Velika Britanija, Bugarska, Rusija, Australija, Francuska, Italija, Bosna i Hercegovina, Srbija, Južna Koreja, Danska), na kojima je osvojio brojne nagrade.

Dirigentica, dr. art. dr. sc. **ANTOANETA RADOČAJ-JERKOVIĆ** svestrana je hrvatska umjetnica koja inspiraciju pronalazi u različitim glazbenim i umjetničkim izrazima. Afirmirala se kao dugogodišnja umjetnička ravnateljica i dirigentica različitih pjevačkih ansambala – ženskih, mješovitih i dječjih, ali njen rad obuhvaća i puno širi spektar djelovanja u glazbi. Spoj povijesno-stilski osviještenog repertoara s inovativnim pristupima, uključujući elemente pokreta, glume, plesa i multimedije, čini njezin umjetnički rad jedinstvenim i prepoznatljivim. Diplomirala je Zborsko dirigiranje na Fakultetu za glazbu i vizualnu umjetnost u Pečuhu, pjevanje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu i Glazbenu kulturu na Pedagoškom fakultetu u Osijeku. Magistrirala je Glazbenu pedagogiju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Stekla je dva doktorata – jedan iz područja Pedagogije s fokusom na zborsku pedagogiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i drugi s fokusom na izvođenje i interpretaciju suvremene zvorske glazbe na Doktorskoj školi Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Usavršavala se u inozemstvu, na prestižnim institucijama kao što su Eastman School of Music i Westminster Choir College. Trenutačno je zaposlena na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, u zvanju redovite profesorice te predaje kolegije iz područja zvorske umjetnosti, dirigiranja i glazbene pedagogije. Dobitnica je Državne nagrade Ivan Filipović za iznimna postignuća u visokom obrazovanju i javnog priznanja Grb Grada Osijeka, za doprinos glazbenoj kulturi i umjetnosti. Njezina umjetnička dostignuća uključuju preko trideset nagrada na državnim i međunarodnim natjecanjima pjevačkih zborova. Nastupala je u nekim od najprestižnijih koncertnih dvorana svijeta, uključujući Carnegie Hall u New Yorku, Sydney Opera House, Veliku dvoranu Filharmonije u Sankt Peterburgu i Musikverein u Beču. Snimala je za radio i televiziju te dvanaest nosača zvuka. Kao solistica surađivala je s Operom Hrvatskog narodnog kazališta u Osijeku, nastupajući u operama kao što su *Gianni Schicchi* i *Mali dimnjačar*. Objavljuje radove iz područja glazbene pedagogije i zorskog pjevanja u znanstvenim časopisima

te redovito održava seminare i radionice. Autorica je dviju knjiga: *Pjevanje u nastavi glazbe* i *Zborsko pjevanje u odgoju i obrazovanju*. Također je članica nacionalnih i međunarodnih žirija te djeluje kao hrvatska predstavica u World Choir Council, pri globalnoj zborskoj organizaciji Interkultur. Imenovana je intendanticom Hrvatskog narodnog kazališta u Osijeku od travnja 2027.

DAVOR DEDIĆ istaknuti je hrvatski pijanist, aranžer i pedagog, koji djeluje u područjima klasične, jazz i popularne glazbe. Posebno se ističe dugogodišnjom suradnjom s Vokalnim ansamblom Brevis i Dječjim zborom Osječki zumbići, kojima je već više od 25 godina klavirski suradnik. Tijekom te suradnje sudjelovao je u osvajanju brojnih državnih i međunarodnih nagrada te je izveo stotine koncerata. Među najznačajnijim nastupima s ovim ansamblima ističu se koncerti u Carnegie Hallu u New Yorku, Sydney Opera House i Musikverein u Beču. Uz to, Dedić je ostvario zapažene domete na području jazz glazbe. Kao jazz pijanist, surađivao je s velikim brojem glazbenika i ansambala, a od 2002. do 2015. godine bio je član HGM Jazz orkestra, s kojim je snimio pet studijskih albuma, među kojima se posebno ističe *HGM Plays the Music of Ivo Robić* (2013.), nagrađen diskografskom nagradom Porin. Njegovo djelovanje na području jazz glazbe, kroz izvedbe i aranžmane, prepoznato je na nacionalnoj i međunarodnoj sceni, a suradnje s orkestrima i glazbenicima doprinijele su njegovom umjetničkom razvoju. Kao skladatelj, Dedić je autor glazbe za nekoliko dokumentarnih i kratkih igranih filmova, a na području zvučnog dizajna radio je na kazališnim predstavama i filmskim projektima. Davor Dedić trenutačno je viši predavač na Odsjeku za glazbenu umjetnost Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku, gdje se bavi pedagoškim radom i mentoriranjem mladih glazbenika.

ANJA PAPA PERANOVIĆ hrvatska je sopranistica koja je diplomirala pjevanje i klavir na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Doktorat umjetnosti stekla je na Sveučilištu Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, temom iz područja interpretacije solo-pjesama. Trenutačno je asistentica na Odsjeku za glazbenu umjetnost Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku. Istaknutu opernu karijeru izgradila je ulogama poput Despina i Pamina u operama *Così fan tutte* i *Čarobna frula* W. A. Mozarta te Musette u *La Bohème* G. Puccinija. Nastupa na međunarodnim festivalima, kao što su Festival Bled, Rossi Fest i Sarajevska zima. Suradivala je s dirigentima Sándorom Gyüdiem i Balázssom Kocsárom te s orkestrima poput Simfonijskog orkestra iz Szegeda. Ističe se u koncertnom repertoaru, sudjelovanjem u izvedbama *Carmina Burana* C.

Orffa i oratoriju Brune Vlaheka, *Stabat Mater*. Snimila je nosač zvuka u ulozi Ružice, u operi za djecu *Šumska kraljica* Franje Štefanovića. Dodijeljene su joj Dekaničina i Rektorova nagrada, a usavršavala se na Sveučilištu Mozarteum.

VERONIKA LEMISHENKO međunarodno je priznata ukrajinska harfistica i dobitnica brojnih nagrada na prestižnim međunarodnim harfističkim natjecanjima diljem Europe i svijeta. Pobjednica je World Harp Competition, a 2026. godine dodijeljena joj je nagrada Rossetti. Stalna je harfistica Hrvatskog narodnog kazališta u Osijeku. Također djeluje kao gostujuća predavačica na Royal Birmingham Conservatory u Engleskoj. Predaje i online u William Mathias Music Centreu u Walesu, kao i na srednjoškolskoj i visokoškolskoj razini u Ukrajini. Nastupala je na uglednim festivalima širom svijeta, među kojima se ističu La Folle Journée u Francuskoj, HarpMasters Festspiele u Švicarskoj, Vienna Harp Days i Arpa GRAZiosa u Austriji, Midwest TN Harpfest u SAD-u te Arpa Viggianese u Italiji. Kao solistica i orkestralna glazbenica nastupala je u prestižnim koncertnim i kulturnim institucijama, među kojima su Royal Academy of Music u Londonu, Esplanade u Singapuru, Wiener Konzerthaus, Berlinska filharmonija, Pariška filharmonija, Teatro La Fenice i Atatürk Cultural Centre. Umjetnička je ravnateljica festivala Glowing Harp, članica Upravnog odbora Svjetskog harfističkog kongresa i EMCY-a te suosnivačica Dobrotvorne zaklade Veronika Lemishenko za potporu Ukrajini.

PETAK

22:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

Lovro Merčep, saksofon i elektronika

LOVRO STIPČEVIĆ: *Muted Spectrum*, za alt-saksofon i elektroniku*

PIERRE BOULEZ: *Dialogue de l'ombre double*, za saksofon i elektroakustički uređaj

MARKO RUŽDJAK: *Passamezzo*, za alt-saksofon i tam-tam

LAURA ČUPERJANI: *Nikad dovršena*, za sopran-saksofon**

Koncert se ostvaruje u suradnji s Odsjekom za vizualnu i medijsku umjetnost AUKOS.

*praizvedba

**skladba odabrana na natječaju za 63. GTO

23.10.

LOVRO STIPČEVIĆ (Zagreb, 1994.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je 2021. teoriju glazbe i 2024. elektroničku kompoziciju u klasi prof. Vjekoslava Nježića, za što je iste godine primio Dekanovu nagradu. Više od dvadeset skladbi izvedeno mu je u gradovima diljem Hrvatske, dok su najistaknutije izvedbe bile u *Majstorskom ciklusu 2024./2025. (Cataplexis*, za simfonijski orkestar i elektroniku, u izvedbi Simfonijskog orkestra HRT-a, pod ravnanjem dirigenta Pascala Rophéa), na Osorskim glazbenim večerima 2023. (*Ethereal Sonic Visions*, za gudače i elektroniku, u izvedbi Zagrebačkih solista), na Muzičkom biennalu Zagreb 2025. (*Kaamos*, za mješoviti ansambl i elektroniku, u izvedbi Defun ansambla) te u ciklusu *Sfumato (Flux*, za mješoviti zbor, violončelo i elektroniku, u izvedbi Zbora HRT-a i violončelistice Kajane Pačko, pod ravnanjem dirigenta Tomislava Fačinija). Za skladbu *Cataplexis* 2026. godine primio je Nagradu Stjepan Šulek. Iste godine, u suradnji sa skladateljicom Sarom Jakopović, radio je na plesnoj produkciji pod naslovom *Next*, koja je predstavljena u HNK-u Varaždin, Zagrebačkom plesnom centru i u Napulju. Produkcija je nastala suradnjom Yellowbiz Umjetničkog Kolektiva iz Hrvatske i Cornelia Dance Company iz Italije. Od 2023. surađuje s Hrvatskom radiotelevizijom kao glazbeni producent. Dobitnik je nagrade Porin 2024. za produkciju albuma *Igor Kuljerić: Kanconijer* (uz Krešimira Seletkovića) te 2025. za album *Odrizi moderne* (uz Krešimira Pustičkog). Od 2025. predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kao naslovni asistent.

O svojoj novoj skladbi, koja će večeras biti praižvedena, Lovro Stipčević zapisao je: „**Muted Spectrum** (*Prigušeni spektar*) polazi od istraživanja multifona kao temelja slojevite zvučnosti saksofona. Upravo su multifoni poslužili kao glavni gradivni materijal skladbe, a permutacijom istih ostvaruje se gradacija dramaturgije. Elektroničke intervencije ne djeluju kao zaseban sloj, već kao produžetak i sjena akustičkog zvuka, proširujući spektar te stvarajući prozračnu zvučnu sliku. Premda skladba obiluje kontrastnim dijelovima, naglim intervencijama i digresijama koje unose napetost, u središtu glazbenog izraza nalaze se smiraj i liričnost, ostvareni kroz postupne promjene, suptilnu dinamiku i osluškivanje samog procesa nastajanja multifona, u kojem se zvuk ne nameće, već postupno otkriva.“

Skladatelj, dirigent i glazbeni teoretičar **PIERRE BOULEZ** (Montbrison, 1925. – Baden-Baden, 2016.) jedna je od najutjecajnijih i najznačajnijih osobnosti na međunarodnoj glazbenoj sceni 20. stoljeća, od čije je sredine svojim stvaralaštvom neprekidno izazivao pozornost. Studirao je na Pariškom konzervatoriju kod Oliviera Messiaena, uz kojeg je na njegovo djelovanje

značajan trag ostavio i René Leibowitz. Kroz Boulezov smioni opus protkana je pobuna protiv tradicije, osobito naglašena u ranijoj, borbenoj i buntovničkoj skladateljskoj fazi. Napustivši konzervativno ozračje tadašnje Francuske, sredinom stoljeća odlučio se preseliti u Baden-Baden, nakon čega je kao dirigent promicao glazbu 20. stoljeća, s naglaskom na stvaralaštvo Berga, Schönberga, Weberna i Stravinskog. Tek nakon što je u Parizu utemeljio Institut de Recherche et de Coordination Acoustique/Musique (IRCAM) i glasoviti Ensemble Intercontemporain te stekao ugled i uspješnu dirigentsku karijeru, njegov je pristup postao „mekši“ te je u svoje koncertne programe počeo uvrštavati, između ostalih, djela Antona Brucknera i Gustava Mahlera. S osobitim je žarom vodio neke od najuglednijih svjetskih orkestara, poput Simfonijskog orkestra BBC-a i Njujorške filharmonije, koju je naslijedio od Leonarda Bernsteina, redovito izvodeći suvremenu glazbu. U njegovu nevelikom opusu, specifičnom po težnji za refleksijom aktualnih svjetskih zbivanja u glazbeni medij, ponajprije apsurdna, najznačajnije mjesto pripada serijalnoj glazbi, uz koju je paralelno gradio vlastiti, kompleksniji i oštrij izričaj. Nerijetko se vraćao svojim ranije skladanim djelima, prerađujući ih i dorađujući, dok u novijim ostvarenjima izvođaču dopušta određenu slobodu. Jedan od predvodnika poslijeratne glazbene estetike i jedan od najutjecajnijih dirigenata 20. stoljeća, ostavivši nam, uz vrijedan opus, brojne kvalitetne snimke u nasljeđe, bio je i iznimno cijenjen profesor. Dobitnik niza najprestižnijih međunarodnih nagrada i priznanja, među kojima i 26 Grammyja, kao dodatne potvrde jednog od najsnažnijih odjeka u glazbenoj kulturi nakon Drugog svjetskog rata, svojim je višestrukim postignućima i vrijednom ostavštinom zadužio nadolazeće generacije, kako samih glazbenih umjetnika i skladatelja, tako i slušatelja.

Dialogue de l'ombre double (*Razgovor dvostruke sjene*), izvorno skladan 1985. godine za klarinet i elektroakustički uređaj, djelo je posvećeno Lucianu Beriju u povodu njegova šezdesetog rođendana. Naslov i koncept temelje se na prizoru *L'ombre double* (*Dvostruka sjena*) iz drame *Satenska papučica* Paula Claudela, u kojoj se spojene sjene dvoje ljubavnika smatraju jednim bićem. Skladbu koju je u Firenci, 28. listopada 1985., praizveo klarinetist Alain Damiens, čini 13 isprepletenih, kraćih odjeljaka, a postoje i transkripcije za fagot, saksofon, flautu i blok-flautu. Solist izvodi dijalog sa svojom „sjenom“, utjelovljenom u prethodno snimljenoj dionici, koju publika čuje iz raspršenih zvučnika. Tijekom reprodukcije snimljenog dijela, zvuk se uz pomoć elektronike kreće u krug oko publike ili naglo „skače“ s jednog zvučnika na drugi, čime se stvara iluzija zvuka koji nas okružuje u cijelosti, brišući granicu između „živog“ instrumenta i njegove elektroničke sjene. Inačicu

za saksofon prvi je put izveo Vincent David 23. lipnja 2001. u Théâtre des Bouffes du Nord u Parizu.

Skladatelj i pedagog, akademik **MARKO RUŽDJAK** (Zagreb, 1946. – Zagreb, 2012.) ostavio je dubok trag u hrvatskom glazbenom stvaralaštvu. Dobivši prvu glazbenu poduku od oca, opernog pjevača i skladatelja Vladimira Ruždjaka, na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je klarinet, a potom i kompoziciju u razredu Mila Cipre. Usavršavao se u Parizu, kod Ive Maleca i Pierrea Schaeffera te u Kölnu, kod Milka Kelemenena. Bio je urednik izdanja Koncertne direkcije Zagreb, voditelj Muzičkog informativnog centra KDZ-a te profesor teorijskih predmeta i kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 2006. bio je član suradnik, a od 2008. redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Autor je opsežnog, raznovrsnog i inventivnog opusa za koji su mu dodijeljene brojne nagrade i priznanja, među kojima i Vjesnikova nagrada Josip Štolcer Slavenski, Godišnja nagrada Vladimir Nazor, diskografska nagrada Porin, Nagrada HDS-a Boris Papandopulo te Nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Ruždjakova skladba ***Passamezzo*** nastala je 1984. godine, za nesvakidašnji i akustički zanimljiv duo – alt-saksofon i tam-tam. Riječ je o karakterističnom, pomno doradenom primjeru skladateljeva pročišćenog i osebujnog glazbenog izričaja, koje se naslovom referira na popularni talijanski renesansni ples u dva dijela, sličan pavani, stroge harmonijske okosnice i s ostinatom u basu. U kontekstu različitih estetika i pluralizma stilova druge polovine 20. stoljeća, ali i prepoznatljivog izričaja Marka Ruždjaka, taj ples u ovom slučaju postaje polazišnom točkom u procesu pomalo apstraktne dekonstrukcije, poput prelijevanja renesansnih elemenata u suvremeni zvuk. Suprotstavljajući ekspresivnost melodije i mogućnosti alt-saksofona masivnoj zvučnosti tam-tama, uz ostinato pretočen u ponavljajuće zvukovne impulse i plohe te karakteristične ritamske obrasce, *Passamezzo* se oslanja na mikrotonalnost te tonsko nijansiranje i prelijevanje, odmičući se od robusnih gesti i guste teksture.

LAURA MJEDA ČUPERJANI diplomirala je na Odsjeku za kompoziciju i orkestraciju na Muzičkoj akademiji u Beogradu u razredu prof. Srđana Hofmana. Od 2007. godine djeluje na Muzičkoj akademiji u Puli, gdje od 2023. obnaša dužnost dekanice. Njezin skladateljski opus obuhvaća djela za solo instrumente, komorne sastave i orkestar, kao i glazbu za kazališne i multimedijalne projekte. Djela su joj izvođena u Hrvatskoj i brojnim europskim i svjetskim glazbenim središtima, među kojima su Beč, Pariz,

Kopenhagen, Moskva, Ljubljana, Prag, Seul, Melbourne, Washington i Beograd. Sudjelovala je na brojnim festivalima suvremene glazbe te je 2019. bila rezidencijalna skladateljica Podium festivala Brijuni/Fažana. Dobitnica je Nagrade Vasilije Mokranjac za skladbu *Concerto* za gitaru i komorni orkestar te posebnog priznanja za originalnu glazbu za koreoprojekt *Masses/Gromade*. Njezine su skladbe objavljene u domaćim i inozemnim notnim izdanjima te su zastupljene na nosačima zvuka. Autorica je i stručnih publikacija iz područja glazbene teorije i pedagogije, među kojima se ističe sveučilišni udžbenik *Harmonija na klaviru*. Redovita je članica Hrvatskog društva skladatelja i članica Hrvatskog društva glazbenih teoretičara.

„Skladba ***Nikad dovršena*** nastala je na poticaj saksofonistice Petre Horvat i za potrebe projekta na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu. Pisana je za solo sopran-saksofon te objedinjuje proširene tehnike sviranja, govor i pjevanje izvođača. Polazište skladbe je poetski tekst u kojem se središnja metafora vode i slapa povezuje s idejama živosti, neuhvatljivosti, snage i trajnog kretanja. U glazbi se poetske slike ne pojavljuju samo kao sadržaj, već postaju dio njezina zvučnog jezika. Posebno se istražuje odnos između glasa i instrumenta, pri čemu se govor, pjevanje i različite tehnike sviranja međusobno nadovezuju i prožimaju te se tako granice između riječi i zvuka, glasa i instrumenta, značenja i zvučne geste postupno brišu. Naslov upućuje na skladbu kao otvoren proces koji se, poput vode, neprestano mijenja i poprima nove oblike u svakoj izvedbi. *Nikad dovršena* pritom postaje i slika živog umjetničkog procesa – onoga koji uvijek ostavlja prostor za novo čitanje, promjenu i ponovno stvaranje.“ (Laura Mjeda Čuperjani)

Skladba *Nikad dovršena* odabrana je na natječaju za 63. Glazbenu tribinu u Osijeku.

LOVRO MERČEP (Zagreb, 1990.) studirao je saksofon na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Dragana Sremeca, a usavršavanje je nastavio u Lyonu kod Jean-Denisa Michata, u Versaillesu kod Vincenta Davida te u Amsterdamu kod Arna Bornkampa. Laureat je brojnih natjecanja, među kojima se ističu Međunarodno natjecanje saksofonista u Novoj Gorici, Concours Européen de Saxophone u Gapu i Međunarodno natjecanje saksofonista *Josip Nocht*a u Zagrebu. Kao solist nastupao je uz Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebačke soliste, Dubrovački simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar RTV Slovenije i Komorni gudački orkestar Slovenske filharmonije, pod ravnanjem Tomislava Fačinija, Uroša Lajovica, Berislava Šipuća, Ena Shaoa, Elisabeth Fuchs, Stefana Mazzolenija i Ivana Huta.

Osobitu pozornost posvećuje promicanju glazbenih djela hrvatskih skladatelja, predstavljajući ih kako u Hrvatskoj, tako i u inozemstvu. Na 66. Dubrovačkim ljetnim igrama praisveo je Koncert za saksofon i gudački orkestar Ivana Končića, dok je na 30. Muzičkom biennalu Zagreb praisveo Koncert za alt-saksofon i gudače Davorina Kempfa. Skladbe su mu posvetili i Gordan Tudor, Sara Glojnarčić, Ana Horvat, David Mastikosa te Sanda Majurec.

Njegov debitantski album *Dubrovački susreti*, objavljen u izdanju Cantusa, donosi djela hrvatskih skladatelja za saksofon i orkestar, snimljena s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom pod ravnanjem Ivana Huta. Strastveni komorni glazbenik, član je nagrađivanog Ardemus kvarteta, s kojim je nastupao u uglednim dvoranama poput Concertgebouwa u Amsterdamu, Bozara u Bruxellesu, Tonhalle u Zürichu, Elbphilharmonie u Hamburgu i Konzerthausa u Berlinu. Od akademske godine 2024./2025. djeluje kao asistent za saksofon na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te predaje na Glazbenom učilištu Elly Bašić. Redovito održava majstorske tečajeve diljem Europe, u SAD-a i Singapuru. Ekskluzivni je umjetnik za D'Addario Woodwinds i Henri Selmer Paris.

SUBOTA

| 24.10.

10:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Mala dvorana

RADIONICA

Kako biti vidljiv - digitalni marketing od pozornice do ekrana

doc. dr. sc. Snježana Barić-Šelmić (AUKOS)

12:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Mala dvorana

PREDAVANJE

Strateški menadžment i produkcijski modeli suvremenih glazbenih projekata

doc. dr. sc. Josip Zelić (AUKOS)

16:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Mala dvorana

PANEL

Kompozicije u audiovizualnom mediju

SUDIONICI

dr. sc. Pietro Dossena, dr. sc. Mladen Milićević,
Ivan Božičević, Lovro Stipčević i Lovro Merčep

MODERATORICA

Jana Haluza

17:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Velika dvorana

Krunoslav Babić, tuba

Mia Elezović, klavir

Matko Brekalo, Mladen Tarbuk, Anthony Plog, Tomislav Uhlik, Dalibor Grubačević, Frano Đurović, Davor Bobić*

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Velika dvorana

Cantus Ansambl

Ivan Novinc, violina

Eleonora Hil, violina

Tvrtko Pavlin, viola

Jasen Chelfi, violončelo

Ana Batinica, flauta

Iva Ledenko, oboa

Danijel Martinović, klarinet

Marko Mihajlović, udaraljke

Francesco Mazzoleni, udaraljke

Srebranka Poljak, klavir

Stjepan Vuger, dirigent

Ante Knešaurek, Sanja Drakulić, David Batinić, Giovanni Verrando, Vigo Kovačić, Luka Rovis, Lovro Žagar

22:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Velika dvorana

Kompozicije u audiovizualnom mediju

Srđan Dedić, Mladen Milićević, Toma Bedalov, Pietro Dossena, Ivan Božičević*

—
*praizvedba

SUBOTA

10:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

—
RADIONICA

***Kako biti vidljiv - digitalni marketing
od pozornice do ekrana***

doc. dr. sc. **Snježana Barić-Šelmić** (AUKOS)

—
Praktični laboratorij osobnog
brendiranja u digitalnom prostoru.

CILJEVI RADIONICE:

Sudionici će:

- razumjeti zašto danas nije dovoljno samo biti kvalitetan glazbenik
- analizirati vlastitu online prisutnost
- naučiti kako izgraditi prepoznatljiv osobni brend
- osmisliti sadržaj za društvene mreže
- izraditi mini digitalnu strategiju za vlastiti umjetnički rad

SADRŽAJ RADIONICE:

- 1. LEDOLOMAC** — Vježba: „Google me”
- 2. TKO SAM JA KAO UMJETNIK?** — Aktivnost: Mapa identiteta
- 3. DRUŠTVENE MREŽE KAO POZORNICA:** Grupna aktivnost
- 4. IZAZOV** — „Snimi reel u 15 minuta”
- 5. AI ZA GLAZBENIKE**
- 6. DIGITALNI EKOSUSTAV GLAZBENIKA**
- 7. SPEED CONSULTING**
- 8. ZAVRŠNI IZAZOV**

Posebna aktivnost za skladatelje: „Pretvori skladbu u priču”

24.10.

Dr. sc. **SNJEŽANA BARIĆ-ŠELMIĆ**, docentica je na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. U ožujku 2021. godine, uspješno brani doktorsku disertaciju pod naslovom *Generacijske vrijednosne razlike i njihov utjecaj na upotrebu društvenih mreža* na Poslijediplomskom interdisciplinarnom doktorskom studiju Kulturologija, znanstveno polje Informacija i komunikacija u kulturi – Modul: Medijska kultura – istraživanje medija Doktorske škole Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. U veljači 2015. godine, na Filozofskom fakultetu u Osijeku – Odsjek za cjeloživotno obrazovanje, pododsjek za psihološko-pedagoško-didaktičko-metodičku izobrazbu, stekla je licencu profesionalnih nastavnčkih kompetencija. U listopadu 2014. godine završila je Diplomski interdisciplinarni sveučilišni studij Kulturologije, smjera Medijska kultura na Odjelu za kulturologiju Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku te stekla akademski naziv magistre kulturologije – smjera medijske kulture (mag. cult.). Ostalo obrazovanje uključuje certifikat Europass Mobility Certificate Media to Understand and Create IMES, certifikat Rider University, Foundations of successful grants writing, Certifikat KPMG Fit and Proper za ključne rukovodeće pozicije u bankarstvu, certifikat IEDC Bled School of Management, Management Program – Leading from the Middle, certifikat Management Results iz Beča, Manager as a Coach; Development of Personal Leadership skills; Efficient organisation of processes; Art of Negotiation, certifikat Ekonomskog fakulteta u Zagrebu Kevin Lane Keller: Strategic Brand Management: Understanding 21st century brand management, certifikat Business Excellence Academy Zagreb, Komunikacijske strategije; Event marketing; Promocijske aktivnosti i unaprjeđenje prodaje; Trade marketing; Oglašavanje i bolja komunikacija s tržištem; Marketinške komunikacije i njihova uloga u identifikaciji brenda; Upravljanje konfliktom, certifikat Management Zentrum St. Gallen, Švicarska Management of One's Own Person; Managerial Effectiveness; Current and Future Profit Potentials of Organisation, certifikat Goethe Institut Frankfurt/M, Njemačka, Deutsch als Fremdsprache te certifikat University of Cambridge – the British Council Zagreb, Advanced English.

Njezino dosadašnje radno iskustvo obuhvaća i financijski sektor; 1996. godine započinje raditi u Slavonskoj banci d.d. Osijek, kao stručna suradnica u Uredu Uprave banke. U razdoblju od 2000. do 2008. godine zaposlena je na poslovima direktorice Ureda Uprave, Marketinga i Odnosa s javnošću Slavonske banke d.d. Osijek. Od 2005. do 2008. godine bila je i prokurist Banke. Spajanjem Slavonske banke d.d. Osijek i Hypo Alpe-Adria-Banke d.d. Zagreb, 2008. godine, postaje direktorica Marketinga Hypo Alpe-Adria-banke d.d. Zagreb, gdje ostaje do 2016. godine, kada se banka prodaje i mijenja naziv u Addiko bank d.d. Zagreb. U svom dugogodišnjem radu u marketingu i odnosima s javnošću lansirala je, između ostalog, i prvu internetsku stranicu Slavonske banke, 1998. godine, sudjelovala i

vodila nekoliko procesa rebrandinga, sudjelovala i vodila nekoliko pregovora s međunarodnim revizorskim kućama na teme komunikacija, rebrandinga, brend vrijednosti, marketinških strategija te aktivno sudjelovala u kreiranju poslovnih i komunikacijskih strategija banaka u tom razdoblju kao i bila glavna i izvršna urednica nekoliko bankarskih časopisa (za djecu, tinejdžere, Times i EU Times).

SUBOTA

24.10.

12:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

PREDAVANJE

Strateški menadžment i produkcijski modeli suvremenih glazbenih projekata

doc. dr. sc. Josip Zelić (AUKOS)

Predavanje analizira suvremene produkcijske i makrosustavne okvire u kojima djeluje nova glazba. Fokus je na transformaciji tradicionalnih modela upravljanja prema hibridnim i agilnim sustavima produkcije. Kroz analizu odnosa javnog financiranja, autorskih prava i menadžmenta u kulturi, predavanje će studentima i skladateljima demistificirati put od inicijalne umjetničke ideje (partiture) do njezine održive i uspješne realizacije na festivalima i koncertnim platformama.

Doc. dr. sc. **JOSIP ZELIĆ** završio je poslijediplomski doktorski studij *Kultura i umjetnost* Doktorske škole Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Istaknuti je menadžment stručnjak, konzultant, producent i naslovni docent na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Njegovo znanstveno i profesionalno djelovanje obuhvaća interdisciplinarno znanstveno područje (Ekonomija, Komunikacijske znanosti i Znanost o umjetnosti), s naglaskom na inovativne modele kulturnog menadžmenta, interdisciplinarnu pristupe znanosti o umjetnosti i digitalnu distribuciju umjetničkih sadržaja. Od 2013. do 2019. bio je osnivač i direktor Giuseppe Artist Management, prve specijalizirane agencije u regiji za menadžment i posredovanje umjetnika, kroz koju je ostvario suradnje s institucijama poput Royal Ballet and Opera House u Londonu, China National Opera House i Sydney Opera House. U Hrvatskoj je surađivao s HNK-om u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku, HRT-om, Splitskim ljetom, Dubrovačkim ljetnim igrama, Osorskim glazbenim večerima, Simfonijskim orkestrom HRT-a i Zagrebačkom filharmonijom. Međunarodne suradnje uključuju posredovanje umjetnika s Rotterdamskom filharmonijom, Bergenskom filharmonijom, Kraljevskom filharmonijom iz Liverpoola, Finskom nacionalnom operom, Operom iz Lausanne, Stuttgartskom operom, Florida Grand Opera u Miamiu, Teatro Filarmonico di Verona i Narodnim pozorištem u Beogradu.

Zelić je producent Nagrade Hrvatskog glumišta (2018.–2023.) i Festivala glumca (2019.–2021.), član Hrvatskog društva dramskih umjetnika, a od 2021. do 2026. predsjednik Hrvatsko-austrijskog društva za njegovanje kulturnih i gospodarskih odnosa. Redovito održava gostujuća predavanja te radionice na visokoškolskim ustanovama u Hrvatskoj i inozemstvu (Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu, Fakultet muzičke umetnosti i Fakultet dramskih umetnosti Univerziteta umetnosti u Beogradu, Muzička akademija Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli).

Njegovi nastavni i mentorski ciklusi primarno obuhvaćaju teme iz područja menadžmenta u glazbenoj industriji, razvoja karijere i profesionalnog identiteta umjetnika, makro-ekosustava izvedbenih umjetnosti, kulturne diplomacije, strategija umjetničkog poduzetništva te odnosa materijalne baštine i digitalne distribucije na suvremenom tržištu.

SUBOTA

16:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

PANEL

Kompozicije u audiovizualnom mediju

SUDIONICI:

dr. sc. Pietro Dossena

dr. sc. Mladen Miličević

Ivan Božičević

Lovro Stipčević

Lovro Merčep

MODERATORICA:

Jana Haluza

Svoje elektroničke skladbe, koje slušamo na noćnim koncertima u petak i subotu od 22 sata, predstavljaju odabrani skladatelji međunarodne karijere. Što nam elektronika nudi danas, u doba sveprisutne uporabe umjetne inteligencije? Što skladatelje neprestano privlači elektroničkom mediju, kako se snalaze u njegovim zvukovnim bespućima i kako ih oblikuju u autorska djela? Koliko je elektronika atraktivna samostalno, a koliko u kombinaciji sa živim izvođačem interaktivno kroz „živu elektroniku”? Prilika je to da čujemo konkretna skladateljska promišljanja, a retrogradno doživimo i stvaranje novog djela iz aspekta jednog interpreta.

24.10.

PIETRO DOSSENA, str. 71.

—

MLADEN MILIĆEVIĆ, str. 69.

—

IVAN BOŽIČEVIĆ, str. 22.

—

LOVRO STIPČEVIĆ, str. 31.

—

LOVRO MERČEP, str. 35.

SUBOTA

17:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Velika dvorana

—

Krunoslav Babić, tuba
Mia Elezović, klavir

—

MATKO BREKALO: *Game of Kobalos*, za solo tubu**

MLADEN TARBUK: *Swing*, za kontrabas tubu***

ANTHONY PLOG: *Three Miniatures*, za tubu i klavir

I. Allegro vivace

II. Freely

III. Allegro vivace

TOMISLAV UHLIK: *Tri valcera*, za tubu i klavir

Smiješni valcer

Melankolični valcer

Živahni valcer

DALIBOR GRUBAČEVIĆ: Koncert za tubu i orkestar

II. Andante con moto

FRANO ĐUROVIĆ: *želite znati, Heleno lijepa*, za tubu i klavir*

DAVOR BOBIĆ: Suita iz baleta *Snježna kraljica****

—

*praizvedba

**skladba odabrana na natječaju za 63. GTO

***prva izvedba u Hrvatskoj

24.10.

MATKO BREKALO (Osijek, 1993.) kompozicijom se počeo baviti još tijekom pohađanja Srednje glazbene škole Franje Kuhača u rodnom gradu, pod mentorstvom Davora Bobića. Diplomirao je Glazbenu pedagogiju na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, a potom kompoziciju na Konzervatorijima Franz Schubert i Richard Wagner u Beču, kod Darija Cebića. Tijekom i nakon studija bio je sudionik i organizator brojnih projekata, festivala i koncerata, među kojima se izdvajaju projekti promicanja moderne glazbe i multidisciplinarnosti, *Drava Klangmobil*, na poticaj austrijskog skladatelja i pedagoga Günthera Zechbergera te *Glazbena ostavština Bele pl. Adamoviča*, uz potporu Umjetničke akademije u Osijeku i povjesničara Hrvoja Pavića. Njegov skladateljski opus čini četrdesetak (dovršenih i nedovršenih) djela za različite komorne sastave, solističke instrumente, zborove i orkestre, koja se redovito izvode u domovini i inozemstvu. Uspješno surađuje s uglednim hrvatskim i inozemnim glazbenicima i ansamblima, kao što su: tubist Krunoslav Babić, Zagrebački ansambl flauta, ansambl ConTempora, flautistica Carolin Ralser, Tiroler Ensemble für Neue Musik, ansambl pre-art, multiinstrumentalist Ratko Vojtek, Simfonijski orkestar HRT-a i dirigentica Yalda Zamani. Stalni je član umjetničkog i upravnog odbora Hrvatskog tamburaškog saveza u Osijeku, gdje sudjeluje u radu i organizaciji Međunarodnog festivala umjetničke tamburaške glazbe. Bio je producent i organizator Novalis music+art festivala za suvremenu glazbu. Nastavnik je glazbeno-teorijskih predmeta u Glazbenoj školi Franje Kuhača u Osijeku te vanjski suradnik na Odsjeku za instrumentalne studije i kompoziciju s teorijom glazbe na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Dobitnik je niza nagrada i priznanja u Hrvatskoj i inozemstvu, među kojima i stimulacije stvaralaštva mladih skladatelja iz Fonda Rudolf i Margita Matz, Rektorove nagrade, 1. i 2. nagrade Hrvatskog sabora kulture, nagrada Hrvatskog tamburaškog saveza u Osijeku, potpore za poticanje hrvatskoga glazbenog stvaralaštva Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske, 1. nagrade švicarskog ansambla pre-art i Nagrade Stjepan Šulek za skladateljsko djelo.

Skladba ***Game of Kobalos***, za solo tubu odabrana je na natječaju za 63. Glazbenu tribinu u Osijeku, a skladana je upravo za tubista Krunoslava Babića, kojemu je i posvećena. „Kobalos je ‘skurilno, drsko, zločesto i kradljivo biće-patuljak’, neka vrsta gnom, nadnaravnog mitskog đavolka koji je radio svakakve nepodopštine, čak i herojima i polubogovima kao što je bio Heraklo...” (dr. sc. Davor Merkaš, tekst uz CD *Krunoslav Babić: Monolog*, Croatia Records, 2016.). Odvijajući se kao nepredvidiva zvučna igra, prepuna razigranih, tehničkih izazova i grotesknih elemenata, *Game of Kobalos* naglašava izražajne mogućnosti tube.

Istaknuti skladatelj i dirigent **MLADEN TARBUK**, ujedno je uspješan pedagog, organizator te predani promicatelj i revitalizator hrvatskoga glazbenog stvaralaštva. Djela su mu se izvodila na prestižnim svjetskim festivalima suvremene glazbe, kao što su primjerice Gaudeamus Amsterdam, ISCM World Music Days, Georges Enescu, Wien Modern, Trieste Prima, Risuonanze ili Festspiele Bregenz. Izvođači njegovih skladbi bili su renomirani dirigenti, solisti i ansambli poput Ulfa Schirmera, Pierre-Andréa Valadea, Gail Gilmore, Jennifer Parker-Harley, Nicolasa Arsenijevica, Sinfonietta Cracovije, ansambala AskolSchönberg, die reihe ili orkestra Wiener Concert-Verein. Autor je formalno raznolikog opusa koji seže od solističkih djela do baleta i simfonija. Djela su mu ovjenčana brojnim nagradama: nagradom na Međunarodnom natjecanju za zborsku skladbu, Tolosa, Dr. Ernst Vogel, Boris Papandopulo (dvaput), Stjepan Šulek, Josip Štolcer Slavenski (pet puta), HAZU (dvaput) te Nagradom Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, a mnoga od njih objavljena su u nakladama izdavačkih kuća Doblinger, HoneyRock i Cantus. Kao dirigent, međunarodni ugled stječe na mjestu stalnog gostujućeg dirigenta Njemačke opere na Rajni u Düsseldorfu i gostujući u brojnim opernim kućama i koncertnim dvoranama te surađujući s nizom uglednih ansambala i opernih kuća u Sjevernoj i Južnoj Americi te u Europi. Iznimno je zaslužan za ostvarenja na području organizacije glazbenog života; bio je intendant Dubrovačkih ljetnih igara i HNK-a u Zagrebu, utemeljitelj je Simfonijskog puhačkog orkestra Oružanih snaga Republike Hrvatske, sa Simfonijskim orkestrom HRT-a snimio je tisuće minuta hrvatske glazbe, a s ansamblom Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu ostvario je uspješne operne produkcije u sklopu ciklusa *Lisinski subotom*. Od 2020. do 2024. bio je predsjednik Hrvatskog društva skladatelja. Od iznimne važnosti njegov je muzikološki, istraživački i uređivački rad na objavama kapitalnih djela hrvatske glazbene baštine (opere *Ljubav i zloba* Vatroslava Lisinskog, *Nikola Šubić Zrinjski* Ivana pl. Zajca, *Sunčanica* i *Madame Buffault* Borisa Papandopula, simfonijska glazba Blagoja Berse i Dore Pejačević). Redoviti je profesor u trajnom zvanju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

O svojoj skladbi **Swing**, za kontrabas tubu, Mladen Tarbuk piše: „Sandra Karabatić, glavna sestra Klinike za plućne bolesti Jordanovac, osmislila je projekt *Glazba kao lijek*. Naime, primijećeno je da pacijenti katkad imaju jaku somatsku reakciju tijekom primanja kemoterapije te da takva reakcija izostaje u slučaju da u to vrijeme slušaju glazbu. Moj zadatak bio je skladati nekoliko kraćih stavaka različitog karaktera te potom ispitati kako oni djeluju na pacijente. Stavci su izvorno skladani za simfonijski orkestar, a stavak *Swing*

se toliko svidio Krunoslavu Babiću, da me pitao bih li ga mogao preraditi za tubu i klavir, što sam ja promptno i učinio. Glazba je pisana za prosječnog slušatelja bez posebne glazbene naobrazbe te ima zadatak razvedriti ga.”

ANTHONY PLOG američki je umjetnik bogate i raznolike međunarodne karijere; skladatelj je opera, simfonijske glazbe i komornih djela, orkestralni glazbenik, solist te profesor limenih puhačkih instrumenata na glazbenim konzervatorijima diljem svijeta i *online*. Njegova glazba izvedena je u više od 30 zemalja, a dobitnik je i brojnih stipendija i narudžbi. Nakon što je započeo karijeru pišući za limene puhače, uslijedile su tri dječje opere, dvije opere, oratorij i kantata. Glazbeno obrazovanje započeo je kao desetogodišnjak, a već s 19 godina svirao je trubu u Filharmoniji iz Los Angelesa, pod vodstvom Zubina Mehte, Jamesa Levinea, Michaela Tilsona Thomasa i Claudija Abbada. Svirao je i s orkestrima kao što su Simfonijski orkestar iz Malmöa i Simfonijski orkestar iz Basela te je nastupao na turneji s Kraljevskom filharmonijom iz Stockholma i Simfonijskim orkestrom iz Buenos Airesa. Kao solist je gostovao diljem Sjedinjenih Američkih Država, Europe, Australije i Japana, a ostvario je i brojne snimke. Predavao je na nekim od najvećih glazbenih institucija diljem svijeta, uključujući Sveučilište Južne Kalifornije, Glazbenu akademiju Zapada i Sveučilište Indiana (SAD), kao i Scholu Cantorum (Basel, Švicarska), Glazbenu akademiju u Malmöu (Švedska), Nacionalnu akademiju Svete Cecilije (Rim, Italija), Norvešku glazbenu akademiju i Visoko glazbeno sveučilište u Freiburgu (Njemačka). Njegov *Program Plog* metodička je knjiga u sedam svezaka koja je vrijedan dodatak metodologiji sviranja trube, a njegov *online* program podučavanja stvara novu paradigmu za međunarodno obrazovanje. Živi i radi u Freiburgu.

Three Miniatures (*Tri minijature*), za tubu i klavir (ili tubu i puhački ansambl) Anthony Plog skladao je 1990. godine za Daniela (Dana) Perantonija, legendarnog solista na tubi i svjetski poznatog pedagoga. Od tada to djelo s velikim zadovoljstvom izvode tisuće tubista diljem svijeta te su ubrzo postale nezaobilazan dio repertoara za tubu, a redovito se izvode i kao zadane skladbe na međunarodnim natjecanjima. Skladbu čine tri kontrastna stavka: početni, energični *Allegro vivace* i završni, siloviti *Allegro vivace*, uokviruju ekspresivni, lirski središnji stavak *Freely*.

TOMISLAV UHLIK, str. 19.

Tri valcera, za tubu i klavir Tomislava Uhlika duhovito je i tehnički zahtjevno komorno djelo nastalo 2012. godine i posvećeno tubistu Krunoslavu Babiću,

koji ga je ujedno i praisveo te, s pijanisticom Srebrenkom Poljak, snimio za svoj album *Monolog* (Croatia Records, 2016.). Notno izdanje skladbe objavila je izdavačka kuća Cantus 2017. godine. U duhu pristupačnog glazbenog izričaja koji elemente suvremene klasične glazbe spaja s onima tradicijske glazbe i scenskom estetikom, *Tri valcera* sintetiziraju njegovu sklonost melodiji, jasnim formalnim obrascima i energičnim ritmovima. Temeljni interpretativni izazov ogleda se u postizanju lepršavog, prozračnog ozračja, unatoč prodornom i tromom prizvuku trube, uz ravnopravnu klavirsku dionicu koja određuje ritamski puls i karakter sva tri stavka – parodičnog *Smiješnog valcera*, ekspresivnog *Melankoličnog valcera* i virtuoznog, iskričavog *Živahnog valcera*. Prema riječima samog skladatelja, „prvi, *Smiješni valcer* je parafraza hrvatskog narodnog napjeva iz Slavonije *Visoka jela do neba* koji je zapisao Kuhač. Drugi je uspavanka iz Istre *Zibala j' Ane*, koju je zapisao Ronjgov. Treći, *Čije li su tarabe*, ponovno je iz Slavonije (jer Babić je odandel!), izvorno je u dvočetvrtinskoj mjeri prema Kuhačevu zapisu, ali ja sam ga pretvorio u tročetvrtinsku. Prve dvije teme već sam ranije obradio za klavir u zbirci *Parafraze hrvatskih narodnih napjeva* koju je izdao Cantus. Ali nikad dosta parafraza, zar ne!”

DALIBOR GRUBAČEVIĆ (Koprivnica, 1975.) hrvatski je skladatelj čiji opus obuhvaća filmsku i televizijsku glazbu te orkestralna i komorna djela. Njegov stil povezuje snažnu simfonijsku tradiciju sa suvremenim pristupom orkestraciji i produkciji. Dobitnik je nagrade Crystal Pine za najbolju originalnu glazbu za film *Razgovor (The Conversation)*, a 2024. godine bio je nominiran za nagradu Camille – European Film Composer Award. Dobitnik je i diskografske nagrade Porin za album originalne glazbe za dokumentarnu seriju *U potrazi za Markom Polom*. Njegova orkestralna i komorna djela izvodili su i snimali ansambli poput Zagrebačke filharmonije, Simfonijskog orkestra HRT-a, Zagrebačkih solista te Budapest Scoring Orchestra. Među koncertnim djelima izdvajaju se Koncert za tubu i orkestar, *Diptych* za kvartet tuba, *Four Scapes* za ansambl drvenih puhača, *Solid Pictures* za rog i klavir, *Two Rivers* za kvintet limenih puhača i dr. Njegova koncertna djela izvođena su u Hrvatskoj i inozemstvu.

„**Koncert za tubu i orkestar** nastao je 2021. godine na inicijativu tubista Krunoslava Babića, kojemu je djelo i posvećeno. Koncert je 2024. godine praisvela Zagrebačka filharmonija, a koncipiran je kroz kontrastne stavke koje tubu prikazuju i kao virtuozan i kao izrazito lirski solistički instrument. Drugi stavak Koncerta, ***Andante con moto***, zamišljen je kao lirski kontrast ostalim dijelovima djela. U njegovu je središtu pjevna linija solo tube,

oblikovana kroz duge fraze, topli registar i postupno razvijanje napetosti. U ovom stavku želio sam tubu prikazati prije svega kao izrazito pjevni solistički instrument, a ne samo kroz njezinu snagu i virtuoznost. Glazba se postupno razvija prema izraženijim i dramatičnijim odlomcima. Pred završetak slijedi coda povjerena solo tubi, nakon koje dolazi snažniji kontrastni odlomak, a stavak se naposljetku povlači u intimniji i ogoljeniji završetak." (Dalibor Grubačević)

Kao skladatelj izrazito široke profilacije, **FRANO ĐUROVIĆ** (Dubrovnik, 1971.) djeluje na sjecištu suvremene umjetničke glazbe, elektroakustičkog istraživanja, primijenjene glazbe i multimedijskih praksi. Kompoziciju je diplomirao na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, u razredu Frane Paraća. Na istoj Akademiji djeluje od 2004. godine, a od 2024. redoviti je profesor u trajnom zvanju na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe, gdje predaje primijenjenu i klasičnu kompoziciju. Njegov opus obuhvaća brojna orkestralna, komorna, vokalno-instrumentalna i elektroakustička djela, glazbu za kazalište, film i televiziju, multimedijske projekte te zvučne instalacije. Njegova djela izvodili su istaknuti hrvatski i inozemni ansambli i solisti, a izvedbe su ostvarene na relevantnim festivalima suvremene glazbe u Hrvatskoj i inozemstvu. Đurovićev skladateljski rukopis obilježavaju izrazita timbralna osjetljivost, fizičnost instrumentalne geste te spoj suvremenih skladateljskih tehnika s elementima kulturne memorije, ironije i referencijalnosti. Posebno mjesto u njegovu stvaralaštvu zauzimaju skladbe koje uključuju elektroniku ili istražuju odnose instrumentalnog zvuka, šuma, akustičke transformacije i digitalnih medija. U svojim djelima često uspostavlja interaktivnost umjetničke tradicije klasične glazbe (u kojoj ostaje ukorijenjen), suvremenih skladateljskih praksi i tragova popularne kulture, razvijajući izrazito osoban i prepoznatljiv glazbeni jezik. Za svoj autorski rad primio je niz važnih priznanja i nagrada. Dobitnik je nagrade Majstorskog tečaja kompozicije pri Međunarodnoj ljetnoj akademiji u Reichenauu, Vjesnikove nagrade Josip Štolcer Slavenski, Nagrade Stjepan Šulek, Nagrade Marul, Nagrade Pasijske baštine, Nagrade Josip Štolcer Slavenski i Nagrade HDS-a Boris Papandopulo. Godine 2010. bio je pobjednik natječaja za web-skladbu Muzičkog biennala Zagreb. Redoviti je član Hrvatskog društva skladatelja. Od 2010. do 2013. godine bio je umjetnički voditelj Glazbene tribine u Opatiji, a od 2012. do 2016. umjetnički savjetnik Muzičkog biennala Zagreb. Od 2015. član je, a od 2018. predsjednik Upravnog odbora glazbene nagrade Porin.

„**želite znati, Heleno lijepa**, za tubu i klavir, skladba je pisana po mjeri virtuoza na tubi Krunoslava Babića i pijanistice Mije Elezović, s kojom sam uspješno surađivao u nizu različitih projekata. Zadnjih petnaestak godina za naslove skladbi dajem stihove iz pop pjesama, izazivajući čuđenje kako kod publike, tako i kod struke. Radi se naravno o ironiji, svojevrsnom buntu i reakciji na situaciju u umjetnosti – glazba je postala biznis, bitan je samo komercijalni doseg, umjetnost umire, kriteriji su se promijenili – sad se umjetnicima smatraju estradnjaci, a nas koji se bavimo umjetničkom glazbom često se omalovažava i podcjenjuje. U ovom slučaju, radi se o stihu iz pjesme Drage Mlinareca *Helena lijepa i ja u kiši*, iz daleke 1975. godine. Nedavno preminuli Neven Frangeš, legenda hrvatske jazz i rock scene te borac za prava glazbenika, svirao je klavir i Hammond orgulje na toj pjesmi, bio je i producent albuma pa ovu praiizvedbu posvećujem njemu, velikom umjetniku i čovjeku.” (Frano Đurović)

DAVOR BOBIĆ, str. 21.

„Suita iz baleta *Snježna kraljica*, za tubu i klavir nastala je na inicijativu uglednog hrvatskog tubista Krunoslava Babića te je praiizvedena na University of South Florida, uz klavirsku pratnju Andreje Feitl u studenome prošle godine. Balet *Snježna kraljica* stekao je iznimnu popularnost, a u sljedećoj, četvrtoj sezoni prikazivanja, bit će dostignuta brojka od čak ukupno 40 izvedbi.” (Davor Bobić)

KRUNOSLAV BABIĆ (Osijek, 1976.) diplomirao je i magistrirao u klasi profesora Manfreda Hopperta na Visokoj školi za glazbu u Münchenu, Njemačka. Surađivao je i usavršavao se kod vodećih svjetskih stručnjaka na tubi kao što su: Mel Culbertson, Roger Bobo, Daniel Perantoni, Jozsef Babszky, Walter Hilgers, Roland Szentpali. Tijekom boravka u Münchenu imao je priliku nekoliko puta surađivati i sa Simfonijskim orkestrom Bavarskog radija, pod ravnanjem maestra Lorina Maazela.

Dosad je bio član Orkestra Hrvatske vojske, Simfonijskog orkestra HRT-a, Slovenske filharmonije, a trenutačno je član Zagrebačke filharmonije. U svom dosadašnjem radu istaknuo se kao orkestralni glazbenik, no aktivan je i kao solist i komorni glazbenik. Solistički je dosad nastupao s gotovo svim eminentnim orkestrima i ansamblima u Hrvatskoj (Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebački solisti, Zagrebački kvartet, Gudački kvartet Rucner, Zadarski komorni orkestar, Orkestar Hrvatske vojske) te uz Panonsku filharmoniju iz Pečuha.

Osniivač je i voditelj Kvarteta tuba XL, prvog takve vrste na ovim prostorima, s kojim je u dosadašnjih više od dvadeset godina rada ostvario niz zapaženih nastupa u zemlji i inozemstvu te je osvojio i nekoliko međunarodnih nagrada (Tajland, SAD). Suradivao je s vodećim svjetskim i domaćim glazbenicima, kao što su: R. Vlatković, A. Vizzutti, S. Mead, R. Szentpali, E. Aubier, S. Nestorović, D. Križić, B. Lipovšek, M. Zokić i M. Đorđević.

Više od deset godina bio je član Hrvatskog brass kvinteta, a danas je član međunarodnog kvinteta Balkan Brass Connection, sastavljenog od ponajboljih glazbenika iz regije. Snimio je i nekoliko nosača zvuka; jedan u duu s flautisticom Renatom Penezić, četiri albuma s Kvartetom tuba XL, jedan s BC Brass kvintetom te jedan s Gudačkim kvartetom Rucner.

Na njegov poticaj nastaju mnoga djela hrvatskih i inozemnih skladatelja za tubu, a 2016., u suradnji s pijanisticom Srebrekom Poljak, izdaje i nosač zvuka s djelima hrvatskih skladatelja. 2024. godine u suradnji sa skladateljem Daliborom Grubačevićem izdaje LP sa snimkom uživo Grubačevićeva Koncerta za tubu i orkestar, koji je za njega i napisan te ga je i praisveo sa Zagrebačkom filharmonijom.

Redoviti je član hrvatskih i međunarodnih ocjenjivačkih sudova, održava majstorske tečajeve, a aktivno je uključen i u rad svjetske tubističke organizacije (ITEA), na čijim konferencijama redovito sudjeluje. Od 2012. godine profesor je tube na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu. Njegovi studenti redom su zaposleni u vodećim orkestrima u regiji te su dobitnici prvih i drugih nagrada na domaćim i međunarodnim natjecanjima.

Od samog početka svog rada trudio se razbiti predrasude o tubi kao isključivo orkestralnom instrumentu te ga ravnopravno svrstati uz bok ostalim instrumentima. 2025. godine počinje predavati tubu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. 2023. godine izabran je za predsjednika Hrvatske udruge orkestralnih i komornih umjetnika.

MIA ELEZOVIĆ međunarodnu koncertnu karijeru izgradila je kao solistica, komorna glazbenica i interpretatorica suvremene glazbe. Održala je brojne solističke recitale te nastupala u različitim komornim sastavima i projektima u Europi, Sjevernoj i Srednjoj Americi te Aziji. Kao solistica surađivala je sa Zagrebačkom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom HRT-a, Dubrovačkim

© Miro Taradi

simfonijskim orkestrom, Hrvatskim komornim orkestrom i Gudačkim orkestrom Gaudeamus, pod ravnanjem dirigenata poput Kazushija Ona, Pavla Dešpalja, Pascala Rophéa i Luce Pfaffa.

Nastupala je na međunarodnim festivalima i koncertnim platformama, među kojima su Muzički biennale Zagreb, Hamamatsu Music Academy Festival u Japanu, Schleswig-Holstein Musik Festival u Njemačkoj, International Holland Music Sessions u Nizozemskoj, International Keyboard Festival u New Yorku, Las Vegas Music Festival i Meranofest u Italiji. Posebno je posvećena komornom muziciranju i suvremenoj glazbi, surađujući s istaknutim glazbenicima i ansamblima, među kojima su Zagrebački gitarski trio, članovi orkestara Gürzenich i Münchner Rundfunkorchester, East Coast Contemporary Ensemble i Le Train Bleu.

Nakon uspješne audicije u Madridu 2006. angažirana je kao pijanistica Spanish National Ensemble for Contemporary Music. Od 2011. članica je ansambla Alisios Camerata, a 2019. suosnivačica i članica ansambla za suvremenu glazbu Synchronos, koji djeluje na međunarodnoj sceni i posvećen je izvedbi djela živućih skladatelja, novoj glazbi i interdisciplinarnim projektima. Od 2012. redovito sudjeluje u ljetnom programu Austrian American Vocal Academy u Salzburgu, na poziv tenora Williama Lewisa.

U radu s mladim pjevačima posvećena je Liedu i Mozartovim operama, a u okviru programa obnašala je i funkciju menadžerske direktorice. Stipendistica je Fondazione Roma, Soros Foundation i Rotary Deutschland te dobitnica brojnih domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja. Pedagoškim se radom bavi usporodno s koncertnom djelatnošću. Predavala je na Frankfurt International School, Alpha School of Music u Queensu i Bergen Academy of Music u New Jerseyju. U razdoblju 2005.–2006. bila je docentica na klavirskom odsjeku Kyoto City University of Arts te predavala na British School u Tokiju.

Održala je majstorske tečajeve i predavanja na festivalima Terra Magica u Poreču, Westfield SummerMusic u SAD-u i Euregional Chamber Music Festival u Maastrichtu, kao i na Ross School u New Yorku, Conservatoire royal de Liège, Umjetničkoj akademiji u Splitu i Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Od 2023. izvanredna je profesorica na Akademiji za umjetnost i kulturu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Članica je žirija međunarodnih pijanističkih natjecanja World Pianist Invitational u SAD-u, Music Award Maastricht u Nizozemskoj, WPTA Poland i Una corda u Hrvatskoj.

Diplomirala je s devetnaest godina na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Zvezdane Bašić, a školovanje je nastavila na Hochschule für Musik u Beču i na Musikhochschule u Frankfurtu u klasi prof. Herberta Seidela. Godine 2004. japanska ju je vlada pozvala na desetomjesečni studijski boravak u Kyotu, gdje je na Showa Academia Musicae istraživala klavirska djela suvremenih japanskih skladatelja. Godine 2007. odlazi u New York, gdje uz punu stipendiju Manhattan School of Music upisuje program Contemporary Performance, usmjeren na proučavanje i izvođenje glazbe suvremenih skladatelja, koji završava 2009. godine drugim magisterijem.

SUBOTA

24.10.

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Velika dvorana

CANTUS ANSAMBL

Ivan Novinc, violina

Eleonora Hil, violina

Tvrtko Pavlin, viola

Jasen Chelfi, violončelo

Ana Batinica, flauta

Iva Ledenko, oboa

Danijel Martinović, klarinet

Marko Mihajlović, udaraljke

Francesco Mazzoleni, udaraljke

Srebrenka Poljak, klavir

Stjepan Vuger, dirigent

ANTE KNEŠAUREK: *O jednom trenutku usamljenosti*, za flautu, obou, klarinet, violinu, violu, violončelo i udaraljke

SANJA DRAKULIĆ: *Retrouve*, za flautu, obou, klarinet, violinu, violu, violončelo i udaraljke

DAVID BATINIĆ: *Topographia Somnii*, za komorni ansambl

GIOVANNI VERRANDO: *Quattro Invenzioni sull'Offerta Musicale*, za mali ansambl

I. Aderente alterato

II. Tempo costantemente irregolare

III. A tre

IV. Impercettibile/Sonoro

VIGO KOVAČIĆ: *Echoes of the Dead Tribe*, za klavir, violinu i violončelo**

LUKA ROVIS: *Ryvako*, za violinu, violončelo i klavir**

LOVRO ŽAGAR: *porcelain*, za komorni ansambl**

**skladba odabrana na natječaju za 63. GTO

ANTE KNEŠAUREK, str. 14.

Skladbu **O jednom trenutku usamljenosti** praisveo je Ansambl Recherche na 55. Glazbenoj tribini u Opatiji, 8. studenog 2018., u sklopu svoga koncerta *Lovesongs – Liebeslieder*, a o njoj je Ante Knešaurek zapisao: „Mislim da je svatko tko stvara iskusio samoću, pa i trenutak usamljenosti koji produbljuje vrijeme i nemilosrdno širi njegove granice. Na neko nas vrijeme taj trenutak usamljenosti čini bespomoćnima. Korak prema izlasku iz labirinta samoće i hrabrost suočavanja s njom barem jest korak prema ‘novom’.”

Dojmljiv stvaralački izričaj i energična gesta izviru iz živopisnog opusa pijanistice i skladateljice **SANJE DRAKULIĆ** (Zagreb, 1963.). Završivši studij klavira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi prof. Pavice Gvozdić, usavršavala se u Nici, Weimaru, Parizu i Moskvi. Kompoziciju je studirala na Konzervatoriju Alfred Cortot u Parizu, Sveučilištu za glazbu i izvedbenu umjetnost u Beču te na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi prof. Stanka Horvata, a od 1987. na Moskovskom državnom konzervatoriju P. I. Čajkovski, gdje je magistrirala (1992.) i doktorirala (1994.) te studirala muzikologiju i orgulje. Dvije godine bila je asistentica iz kompozicije na istom konzervatoriju. Od 1995. bila je redovita profesorica na Visokoj školi za glazbenu umjetnost Ino Mirković u Lovranu, a potom je djelovala kao slobodna umjetnica. Od 2000. zaposlena je na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, gdje je u zvanju redovite profesorice. Održava međunarodne tečajeve i seminare iz kompozicije i teorije glazbe. Na Sveruskom natjecanju mladih kompozitora u Moskvi (1993.) osvojila je Grand Prix za *Pet intermezza*, za klavir solo. Dobitnica je Jeljcinove Predsjednikove stipendije za skladatelje te brojnih nagrada za skladbe u Hrvatskoj (poticaja Ministarstva kulture Republike Hrvatske za hrvatsko glazbeno stvaralaštvo, Hrvatskog sabora kulture, festivala Naš kanat je lip, Matetićevih dana, Cro patria i drugih). Članica je Hrvatskog, Ruskog i Britanskog društva skladatelja. Bila je voditeljica Međunarodne glazbene tribine u Puli. Njezina djela (njih više od stotinu) izvode poznati solisti, ansambli i orkestri diljem svijeta, a i sama izvodi svoje klavirske skladbe.

Skladba **Retrouve** posvećena je Ansamblu Recherche, koji ju je praisveo na svom koncertu *Lovesongs – Liebeslieder* na 55. Glazbenoj tribini u Opatiji, 8. studenog 2018. „Premda su nalaženje i traženje poput lica i naličja medalje, nalaženje je najčešće rezultat traženja. Taj rezultat biva ili ne biva očekivan, osobito kad je ljubav u pitanju. Skladba je jednostavačna i oblikovana kao niz minijatura.” (Sanja Drakulić)

DAVID BATINIĆ (Bergheim, 1996.) nakon završene srednje škole u Šibeniku studirao je teoriju glazbe i kompoziciju u klasi Berislava Šipuša na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Tijekom studija usavršavao se kod brojnih domaćih i inozemnih skladatelja i profesora, među kojima su Ivica Ico Bukvić, Aljoša Solovera-Roje, Hilda Paredes, Peter Askim i drugi. Njegove skladbe izvođene su u Hrvatskoj i inozemstvu, uključujući Švedsku, Sloveniju, Njemačku, Ujedinjeno Kraljevstvo, Češku i Kanadu, u izvedbi Zagrebačke filharmonije, Zagrebačkih solista, Cantus Ansambla, Puhačkog orkestra Muzičke akademije u Zagrebu, ansambla Kölner Gesellschaft für Neue Musik, Dua Eolian, Serious Ansambla, Kalamos kvinteta i drugih. U rujnu 2020. godine diplomirao je teoriju glazbe, dok studij kompozicije nastavlja u Švedskoj na Sveučilištu u Göteborgu (Akademija za glazbu i dramu), u klasi Malin Bång. Tamo se usavršava kod profesora i skladatelja kao što su Ole Lützw Holm, Per Anders Nilsson, Karl Joel Olov Eriksson i Palle Dahlstedt. Također sudjeluje u projektu New Classical Music u Göteborgu, u sklopu kojeg mu je praižvedena skladba *Three games* za trio limenih puhača. U rujnu 2022. godine diplomirao je kompoziciju u klasi Berislava Šipuša, sa skladbom *Tri impresije sa Sjevera* za veliki simfonijski orkestar, koju je praižvela Zagrebačka filharmonija u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Od 2023. godine zaposlen je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe. Uz skladateljsko djelovanje, radi i na notnom izdavaštvu hrvatskih skladatelja u suradnji s Muzičkim informativnim centrom Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog.

„**Topographia Somnii** polazi od ideje sna kao prostora izmijenjene percepcije i unutarnje, često neuhvatljive logike, u kojoj se prizori, odnosi i vremenski tok ne odvijaju prema zakonitostima budnog stanja, nego prema asocijativnim i intuitivnim principima. U tom smislu skladba nastoji oblikovati vlastitu dramaturgiju kao svojevrsnu 'kartografiju' snovitog iskustva – promjenjiv prostor u kojem se glazbeni događaji neprestano transformiraju i međusobno preklapaju. Razvoj skladbe temelji se na kontrastnim zvučnim stanjima i promjenama karaktera, pri čemu se glazbeni materijal postupno preoblikuje i vodi prema sve intenzivnijim i slojevitijim odnosima među teksturama i gestama evocirajući fluidnost i perceptivnu nestabilnost, karakterističnu za iskustvo sna.“ (David Batinić)

Skladatelj **GIOVANNI VERRANDO** najprije je studirao klavir u Francuskoj, a potom kompoziciju na Konzervatoriju u Milanu. Od 1993. do 1997. godine studirao je i radio u centru IRCAM u Parizu. Tijekom 1990-ih i 2000-ih osvojio

je nagrade na brojnim međunarodnim natjecanjima, uključujući ona u okviru programa *Comité de lecture* (IRCAM/Ensemble Intercontemporain), festivala Gaudeamus Music Week u Amsterdamu, Festival International d'Art Lyrique u Aix-en-Provenceu te ISCM Svjetskih dana nove glazbe. Godine 2011. dodijeljena mu je nagrada Srebrni lav na Venecijanskom bijenalu kao suosnivaču kolektiva RepertorioZero. Njegova se glazba izvodi na festivalima i u koncertnim sezonama diljem svijeta. Primio je narudžbe od brojnih europskih institucija, a njegova su djela izvodili vodeći solisti, simfonijski orkestri i komorni sastavi. Objavio je dvije knjige i nekoliko eseja o novoj lutijerskoj praksi te, u novije vrijeme, o odnosu glazbe i multimedije. Predaje u Građanskoj glazbenoj školi Claudio Abbado u Milanu i na Konzervatoriju Talijanske Švicarske u Luganu, a predavao je i na Akademiji Sibelius u Helsinkiju. Njegova djela objavljuje izdavačka kuća SZ Sugar iz Milana.

O skladbi ***Quattro Invenzioni sull'Offerta Musicale***, za mali ansambl iz 1995. godine Giovanni Verrando piše: „*Quattro Invenzioni sull'Offerta Musicale* moje je rano djelo, koje je naručio Teatro Comunale di Bologna 1994. godine. Prilikom svoje praizvedbe, moje djelo činilo je završni dio koncerta na kojem je Bachova *Glazbena žrtva* prvi put izvedena u cijelosti, u instrumentalnoj verziji za isti ansambl koji sam koristio u svom djelu. *Quattro Invenzioni* dijele samo jedan element s djelom J. S. Bacha: razradu iste teme — ili, preciznije, istog početnog glazbenog materijala. Cilj, zapravo, nije ni učiniti temu prepoznatljivom kroz njezine transformacije, niti citirati njezine fragmente unutar pojedinačnih kratkih invencija. Jednostavnije rečeno, svaka od *Četiri invencije* izrasta iz zasebne ideje, drugačije slike zvuka, generirane postojećim glazbenim materijalom – temom – i transformacijama tog materijala već provedenim u samoj Bachovoj *Glazbenoj žrtvi*.”

VIGO KOVAČIĆ (Zagreb, 2003.) student je pete godine studija kompozicije u klasi prof. art. Berislava Šipuća na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Pohađao je Glazbenu školu Pavla Markovca i Glazbenu školu Zlatka Balokovića u Zagrebu, osvojivši prve nagrade na državnim natjecanjima HDGPP-a. Krajem 2015. piše svoje prve kompozicije. Autor je niza skladbi koje izvode ugledni ansambl u Hrvatskoj i inozemstvu, kao što su Zbor HRT-a, Zagrebački solisti, PinkNoise ansambl, Zagrebački komorni orkestar, ansambl Antiphonus, Serious Ensemble, Acoustic Project Strings te ASMANGU, pod vodstvom Berislava Šipuća i Ivana Josipa Skendera. Izvedbe njegovih djela zapažene su na 61. Glazbenoj tribini u Osijeku, Muzičkom biennalu Zagreb 2025., otvorenju 2. Zagrebačkog glazbenog proljeća itd. Njegova skladba *Derivacije*, za violončelo i klavir osvojila je prvu nagradu na Međunarodnom

natjecanju Città di Palmanova 2025., dobivši vlastito izdanje kuće Sconfinarte. Tripot je sudjelovao na Radionici studenata kompozicije i Simfonijskog orkestra HRT-a, na inicijativu maestra Pascala Rophéa, gdje su mu snimljena djela *Sinfonietta* za gudački orkestar, *Mystery of Ratsekrö* i Koncert za klavir i orkestar. Od listopada 2025., u sklopu projekta mobilnosti Erasmus+ pohađa Civica Scuola di Musica Claudio Abbado, pod mentorstvom Giovannija Verranda. Skladba koju trenutačno piše i s kojom bi diplomirao jest Koncert za big band i simfonijski orkestar, na narudžbu HRT-a, čija je izvedba planirana za studeni 2026. godine.

„Skladba **Echoes of the Dead Tribe**, za klavir, violinu i violončelo nastala je tijekom moje nedavne mobilnosti u Milanu na inicijativu milanskog ansambla Syntax te mog profesora Giovannija Verranda. Polazna ideja bila je što više stopiti zvučne identitete svih triju instrumenata iliti gudače s klavirom. U provođenju te ideje, rađao se zvuk koji me sve više podsjećao na prigušene odjeke nekih davno zaboravljenih drevnih plemena, koliko na njihove udaraljke, ritmove, pjevanje, plesanje, dozivanje, disanje..., toliko i na gluhi tišinu njihovog nestanka.” (Vigo Kovačić)

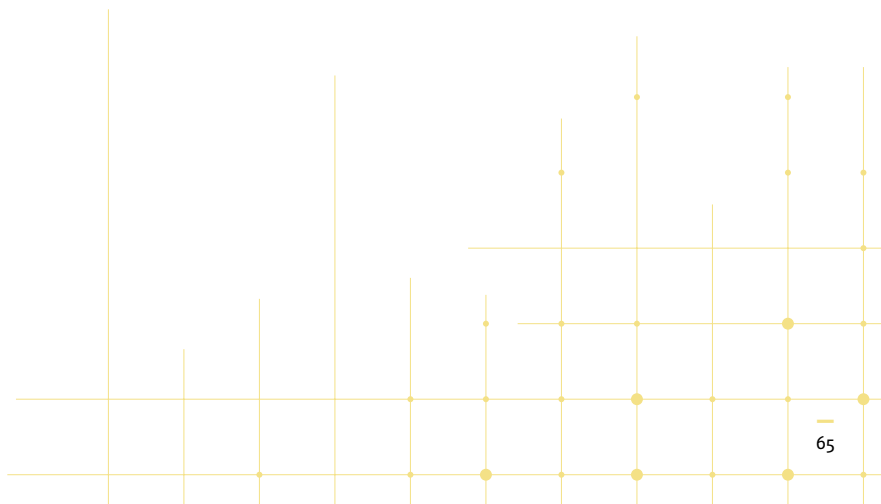
LUKA ROVIS (1997.) rođen je Puli gdje je pohađao osnovnu glazbenu školu. Srednjoškolsko obrazovanje nastavlja u Zagrebu, u Glazbenom učilištu Elly Bašić, gdje odabire izborni predmet Vježbe iz kompozicije kod prof. Sande Majurec. Diplomirao je na Akademiji za glasbo u Ljubljani, smjer Kompozicija i glazbena teorija, u klasi prof. Uroša Rojka. Tijekom studija pohađa usavršavanja i nekoliko majstorskih tečajeva kod uvaženih skladatelja Iris ter Schiphorst, Dylana Lardellija i Moritza Eggerta. Njegove skladbe izvode razni orkestri i ansambli u Hrvatskoj i inozemstvu, među kojima i Slovenska filharmonija, Simfonijski orkestar Akademije za glasbo, Harmonikaški orkestar Muzičke akademije u Puli i Ensemble Modern.

Skladba **Ryvako**, za klavirski trio, odabrana na natječaju za 63. Glazbenu tribinu u Osijeku, nastala je 2026. godine na poticaj Trija Kamov, koji ju je i praižveo u Čileu. O njoj skladatelj piše: „Osnovni je element niz intervala, iz istarske ljestvice, koji nastupa u različitom poretku tijekom cjeline. Dominantni su kontrasti u nastupima istih te su na taj način dijelovi skladbe drugačiji, iako međusobno ostaju povezani. Također, na sličan način je utemeljena i dramaturgija skladbe, kroz velike kontraste.”

Tamne, osebujne skladateljske svjetove **LOVRO ŽAGAR** (Zagreb, 2004.) ostvaruje kroz narudžbe i izvedbe na međunarodnim festivalima te u suradnji s ansamblima i umjetnicima, među kojima su violinist Peter Sheppard Skærved, flautistica Lisa Cella, američki ansambl Eighth Blackbird, Goranovo proljeće i Zagrebački solisti. Polaznik je radionica Zbora i Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije pod vodstvom Tomislava Fačinija i Pascala Rophéa, a u ljeto 2025., kao dio platforme koja povezuje mlade koreografe i skladatelje, njegova je elektronička glazba za balet izvedena u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu. Sudjelovao je na festivalima i majstorskim tečajevima u Sjedinjenim Američkim Državama i Švicarskoj pod mentorstvom Katharine Rosenberger i Cassandre Miller, a u listopadu će sudjelovati na festivalu Mixtur u Barceloni, usavršavajući se sa Lucom Francesconijem i Agustíjem Charlesom. Lovro je student treće godine studija kompozicije na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u razredu akademika Srećka Bradića.

„Skladba **porcelain** (eng. porculan) istražuje krhkost i fragmentaciju glazbenog materijala portretirajući nepovratne lomove koje nasilje, izrabljivanje i kontrola ostavljaju u ljudima i odnosima. Iako je zvučni profil skladbe oblikovan uporabom pažljivo postavljenih apstraktnih gesti i proširenih tehnika, njezina se struktura učvršćuje kratkim motivičkim intervencijama u kojima se pojavljuju fragmentarni tragovi prepoznatljivoga harmonijskog i melodijskog jezika.“ (Lovro Žagar)

Skladba je odabrana na natječaju za 63. Glazbenu tribinu u Osijeku.

Više od 25 godina suvremena glazba u Hrvatskoj, ona hrvatskih skladatelja, ali i predstavnika međunarodne scene, uvelike živi kroz aktivnosti **CANTUS ANSAMBLA** koji je osnovan s ciljem istraživanja, otkrivanja i predstavljanja novih te dotad neistraženih sfera Nove glazbe. Ubrzo nakon što je vodstvo Muzičkog biennala Zagreb, predvođeno Berislavom Šipušem, 2001. godine osnovalo Cantus Ansambl, taj je ansambl pronašao svoje mjesto te postao važan, ako ne i neizostavan sudionik hrvatske scene suvremene glazbe. Oni su protagonisti nacionalnih festivala i različitih događanja u kulturi, a od 2006. su godine domaćini vlastitog koncertnog ciklusa. Godine 2008. bili su službeni ansambl ISCM-ovih Svjetskih dana nove glazbe u Vilniusu, nakon čega se povećao broj njihovih inozemnih gostovanja.

O važnom položaju Cantus Ansambla unutar hrvatskog, ali i međunarodnog konteksta svjedoči oko 130 praizvedbi, više od 500 opusa koje su izveli te 40-ak nastupa u inozemstvu (u većini europskih zemalja te u Meksiku, Kanadi i Kini), kao i brojna glasovita solistička te dirigentska imena njihovih suradnika. Njeguju suradnju s nizom istaknutih ansambala za suvremenu glazbu, a sudjelovali su i u međunarodnim projektima uz potporu Kulturnog vijeća EU: *Re:New Music* te *New Music: New Audiences*. Jedna od najvažnijih značajki djelovanja ansambla su i gostujuće izvedbe na vodećim festivalima suvremene glazbe pa su za svoje trostruko diskografsko izdanje odabrali upravo snimke izvedbi „uživo“, zabilježenih u Hrvatskoj i na međunarodnim podijima, usmjeravajući tako pozornost na važnost trenutka u procesu stvaranja suvremenog glazbenog djela. Dugogodišnja suradnja Cantus Ansambla i Ansambla Icarus iz Italije kulminirala je na Muzičkom biennalu Zagreb 2019. koncertnim portretom talijanskog skladatelja Ivana Fedelea koji je za tu prigodu napisao novo djelo *X-Tension II* za zajednički nastup oba ansambala. Na Osorskim glazbenim večerima 2019. Cantus Ansambl praizveo je novu operu Olje Jelaske, *U traganju za plavom pticom* te ponovno izveo Schönbergova *Pierrot lunaire*. Koncertna sezona 2019./2020. bila je posvećena prijateljskim državama, glazbenicima i skladateljima, s kojima je ansambl surađivao tijekom dvadeset godina djelovanja.

U povodu dvadesetogodišnjice postojanja, uz redoviti koncertni ciklus i gostovanja, Cantus Ansambl predstavio je projekt 20 za 20 – 20 odabranih skladbi istaknutih hrvatskih skladatelja u vrsnim izvedbama 20 članova ansambla, završetak koncertne sezone 2021./2022. obilježila je suradnja sa slovenskim puhačkim kvintetom Slowind, 2022./2023. ostvarena je suradnja s kanadskim ansamblom Turning Point, a 2023. ansambl je održao i dva uspješna koncerta na Muzičkom biennalu Zagreb. Početkom 2023./2024. Cantus Ansambl gostovao je u Splitu te u ciklusima ansambla KGNM u

Kölnu te Proxima Centauri u Bordeauxu. Zahvaljujući suradnji s kanadskim ansamblima Turning Point i Les Amis, Cantus Ansambl je u jesen 2024. održao veliku turneju po Kanadi, a potom i koncerte u Italiji. 2026. godine Ansambl je gostovao u Švedskoj, na festivalu Svensk Musikvår.

© Matej Grgić

STJEPAN VUGER (Zagreb, 1988.) završio je studij klasične harmonike u klasi doc. Boruta Zagoranskog i studij glazbene pedagogije na Odjelu za glazbu Sveučilišta u Puli te studij dirigiranja u klasi red. prof. Mladena Tarbuka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kao stipendist programa Erasmus studirao je i na Muzičkoj akademiji u Gdanjsku. Kao solist i član komornih sastava sudjelovao je na domaćim i međunarodnim natjecanjima te ostvario zapažene rezultate (2. mjesto – 18. Mlawski festiwal muzyki akoredonowej, Mława, Poljska; 1. mjesto – 4. Concorso internazionale Fisa... Armonie, Trst, Italija; 2. mjesto (komorna glazba) – 49. Internationaler Akkordeon Wettbewerb Klingenthal, Njemačka itd.).

Usavršavao se na seminarima kod istaknutih harmonikaških pedagoga (F. Lips – Rusija, E. Moser – Njemačka, V. Semjonov – Rusija, R. Sviackevicius – Litva, M. Kern – Njemačka, J. Đorđević – Austrija). Dobitnik je Rektorove nagrade na Sveučilištu u Puli i Dekanove nagrade na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, nagrade Judita na 67. Splitskom glazbenom ljetu te drugih priznanja za umjetnički i stručni rad. Kao dirigent surađivao je sa Zagrebačkom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom HRT-a, Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, Hrvatskim narodnim kazalištem u Zagrebu, Splitu, Rijeci, Osijeku i Varaždinu, Istarskim narodnim kazalištem u Puli, Muzičkom akademijom u Puli, Akademijom dramske umjetnosti u Zagrebu, a kao harmonikaš sa Simfonijskim orkestrom HRT-a, Zagrebačkom filharmonijom, Hrvatskim narodnim kazalištem u Zagrebu i Akademijom dramske umjetnosti u Zagrebu.

U zvanju docenta predaje glazbene kolegije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Član je ansambla Harlequin Art Collective.

SUBOTA

24.10.

22:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

—

Kompozicije u audiovizualnom mediju

—

SRĐAN DEDIĆ: *Time Scales-Pitch Scales*, algoritamska skladba za sintesajzere s grafičkom partiturom

MLADEN MILIČEVIĆ: *Etide frustracija*, za elektroniku i video*/**

TOMA BEDALOV: *Cubed sax*, za bariton-saksofon, tape i video**

MARTIN ZDELAR, bariton-saksofon

PIETRO DOSSENA: *Drift*, za klarinet, live elektroniku i live vizuale

IVAN BOŽIČEVIĆ: *Organic Steam*, za računalno kontrolirane orgulje i video

—
*praizvedba

**skladba odabrana na natječaju za 63. GTO

SRĐAN DEDIĆ (Zagreb, 1965.), skladatelj i pedagog, diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod Stanka Horvata. U skladanju se usavršavao kod François-Bernarda Mâchea u Strasbourgu, Geerta van Keulena u Amsterdamu i Jojia Yuase u Tokiju. Od 2005. predaje na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju Muzičke akademije u Zagrebu, gdje je redoviti profesor. Dedićeve skladbe izvodili su u 28 zemalja te na pet kontinenata ugledni orkestri i izvođači, kao što su Briselska filharmonija, Orkestar iz Louisvillae, Korejski komorni orkestar, Praški simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar RTV Slovenija, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebački solisti, Cantus Ansambl, Zagrebački kvartet, Gudački kvartet Sebastian, Zagrebački kvartet saksofona, Monika Leskova, Petrit Čeku, Boris Brovtsyn, Luka Šulić, Mia Elezović te mnogi drugi. Dobitnik je više nagrada i priznanja: prve nagrade na Međunarodnoj skladateljskoj tribini UNESCO-a u Parizu, Rostrum (u kategoriji skladatelja do 30 godina), Nagrade MBZ-a, Nagrade HGZ-a, 1. nagrade na 29. Festivalu suvremene glazbe u Indiani, izbora žirija Međunarodnog društva za suvremenu glazbu (ISCM), nagrada Josip Štolcer Slavenski i Boris Papandopulo HDS-a te drugih. Skladbe su mu objavljene na jedanaest CD izdanja, a partiture su mu izdali Donemus (Amsterdam), Peermusic (New York, Hamburg) i Cantus (Zagreb).

Srđan Dedić o ***Time Scales-Pitch Scales***, algoritamskoj skladbi za sintesajzere s grafičkom partiturom: „*Doživljaj praćenja partiture – za svakoga*, bio je glavni motiv nastanka ove skladbe. Dvodimenzionalni grafički prikaz glazbe s dionicama raznih boja, pri čemu je apscisa vrijeme u kojem nastupaju i traju note prikazane crtama, a ordinata visina tona, koncept je glazbene informatike znan skladateljima, međutim ne i široj publici. Vjerovao sam da je upravo takav čist prikaz najprikladniji način da slušatelj bez poznavanja klasične notacije doživi fenomen praćenja partiture skladbe koju upravo sluša. Osim toga, tijekom dvadesetogodišnjeg bavljenja algoritamskom kompozicijom, primijetio sam da pojedine fakture rezultiraju atraktivnim grafikama, stoga su one postale temeljnim materijalima skladbe. S obzirom da su visokorezolutni ritmovi tih materijala ljudski neizvedivi, izbor je pao na realizaciju kompjuterski kontroliranim sintesajzerima analogne i FM sinteze.”

Skladbu je u svom ciklusu praizveo Cantus Ansambl, pod vodstvom Berislava Šipuća, u Maloj dvorani Lisinski, 29. rujna 2014.

MLADEN MILIĆEVIĆ diplomirao je (1982.) i magistrirao (1986.) glazbenu kompoziciju i multimedijske umjetnosti studirajući na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, u rodnoj Bosni i Hercegovini. Magistrirao je eksperimentalnu kompoziciju (1988.) kod Alvina Luciera na Sveučilištu Wesleyan u

Connecticutu (SAD), a na Sveučilištu Miami na Floridi, doktorirao je kompoziciju, studirajući kod Dennisa Kama. Nekoliko ljeta studirao je i kod Michaela Czajkowskog u Aspenu. Dobitnik je nekoliko nagrada za svoje skladbe u bivšoj Jugoslaviji i u Europi. Djelujući kao slobodan skladatelj tijekom deset godina, skladao je za kazalište, filmove, radio i televiziju, za što je primio i nekoliko nagrada. Nakon preseljenja u SAD izvodio je svoju elektroničku glazbu uživo, skladao za moderne plesove, snimio nekoliko eksperimentalnih animiranih filmova i videa, postavljao instalacije i video skulpture, imao izložbe svojih slika i skladao glazbu za filmove. Njegovi akademski interesi su interdisciplinarni, a održao je brojna predavanja na nizu međunarodnih konferencija o glazbi, filmu, estetici, semiologiji, sociologiji, obrazovanju, umjetnoj inteligenciji, religiji i kulturnim studijima. 2003. godine skladao je glazbu za film *The Room*, koji je postao međunarodni fenomen kao „najgori“ film ikad snimljen. Mladen Milićević je profesor emeritus u Školi za film i televiziju, na Odsjeku za zvučne umjetnosti Sveučilišta Loyola Marymount u Los Angelesu. Jedanaest godina bio je pročelnik Odsjeka za zvučne umjetnosti, nakon čega je postao prvi profesor Sveučilišta Loyola Marymount koji u potpunosti predaje *online*. Trenutačno uživa u mirovini živeći između Zagreba i Pule, gdje još uvijek povremeno stvara elektroničku glazbu. Također, svake godine tijekom proljetnog semestra predaje na University of Saint Joseph u Kini - SAR Macao.

„Eksperimentiram tako na kompjuteru i napravim 10 zvučnih komada. Onda si mislim kako bi se to moglo nazvati? Pa mi pade na pamet **Etide frustracija**. I tako vidim natječaj za Glazbenu tribinu u Osijeku, ali skladba treba imati i video uz elektroniku, a ne smije biti dulja od 12 minuta. Onda bacim jednu etidu jer je mojih 10 etida trajalo 14 minuta i još napravim video pa to tako pošaljem. I primili za izvođenje! Super!!!“ (Mladen Milićević)

TOMA BEDALOV (Split, 2002.) glazbeno obrazovanje započeo je u Glazbenoj školi Josipa Hatzea d. o. Kaštela, smjer gitara. U osnovnoj školi osvaja nagrade na natjecanjima Daleki akordi i Omiš guitar fest. Srednju glazbenu školu nastavlja u Glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu. Po završetku srednjoškolskog obrazovanja upisuje studij glazbene pedagogije na Umjetničkoj akademiji u Splitu, gdje završava preddiplomski studij. Na drugoj godini studija počinje pisati svoje prve skladbe te upisuje Osnove kompozicije kod prof. Ivana Božičevića. U svibnju 2026. godine prvi mu je put praizvedena skladba u sklopu UMAS festa. Trenutačno je student diplomskog studija glazbene kulture i druge godine kompozicije.

„Skladba **Cubed sax** nastala je kao odgovor/reakcija na pjesmu Ivana Slamniga, RIJEČ-KOCKA. Slamnig ritmom slogova i riječi, odsustvom interpunkcijskih znakova te četvrtastom vizurom forme dočarava jednostavnost, grubost i surovost same kocke. Kocka je samo to što je i ništa više. Ova skladba je odgovor na Slamnigovu pjesmu, samo ne riječima nego zvukom. Za vizualni dio zaslužna je studentica, također s Umjetničke akademije u Splitu, s odsjeka Film i video, Petra Crnjac.“ (Toma Bedalov)

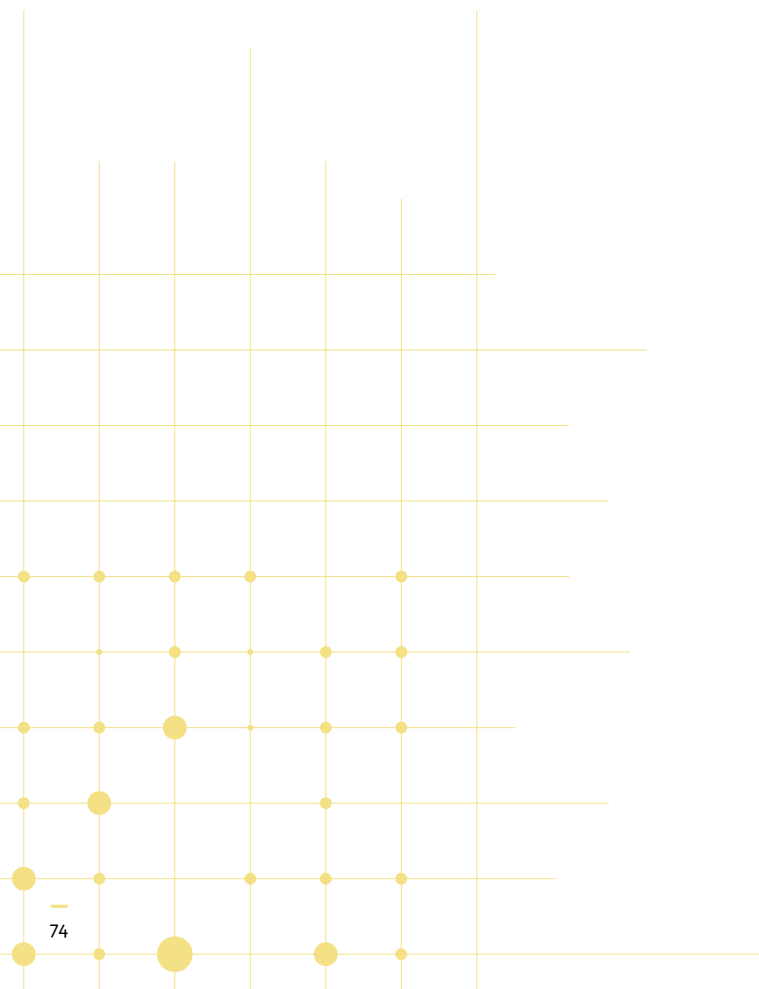
Dr. **PIETRO DOSSENA** skladatelj je i multimedijски umjetnik. Školovao se u Milanu, Parizu i Santa Barbari (Kalifornija), a djeluje kao redoviti profesor na Konzervatoriju u Sassariju. Dobitnik je Nagrade za inovaciju u skladanju na natječaju Prix Luigi Russolo, a svoja je djela predstavio na koncertima i festivalima diljem svijeta. Među njegovim su novijim projektima *Veils*, multimedijско djelo za violinu, modularni sintesajzer, kinetičku skulpturu i video, *Traces*, za klarinet, modularni sintesajzer i vizuale uživo, nastalo u suradnji s Riccardom Acciarinom i izvedeno u Zürichu, Locarnu, Istanbulu, Milanu i Miamiju te *Haunted*, multimedijски koncert koji je praisveo ansambl Nemo na festivalu Inspiratum 2023. u Antwerpenu.

O svojoj skladbi **Drift**, za klarinet, live elektroniku i live vizuale skladatelj piše: „Sve počinje od zasebnih impulsa: pojedinačnih zvukova i kvadrata, izdvojenih tišinom i crnom pozadinom. Apstraktni oblici lebde dvodimenzionalnim ekranom. Postupno se nazire ritmička struktura i pojavljuje se tračak boje. Kako se impulsi zgušnjavaju, vizualna mreža poprima teksturalna svojstva, a prostor dobiva dubinu. Pojavljuju se analogni uzorci i snimke klarineta, dajući zvuku fizičku prisutnost. Razvijaju se novi načini umnožavanja i slojevitog nizanja zvukova i slika, oblikujući audiovizualni proces u kojem ti mediji slijede paralelne putanje. Ipak, zrcaljenje nikada nije posve točno: nasumični ritmovi i pokreti izvedeni uživo neprestano narušavaju red koji se tek oblikuje. *Drift* nas poziva na kretanje prostorom u kojem ništa ne miruje: sve teče u strujama, susrećući se u promjenjivim točkama presijecanja.“

IVAN BOŽIČEVIĆ, str. 22.

„Skladbu **Organic Steam** komponirao sam za svoj autorski koncert u Amsterdamu, održan listopada 2023. u dvorani Orgelpark. Ova jedinstvena kulturna institucija – nekad crkva, danas koncertna dvorana – ponosi se zbirkom od sedam stilski različitih orgulja pa otud njen naziv ‘orguljski park’. Dva od tih sedam instrumenata objedinjena su u tzv. ‘hiper-orgulje’, koje,

između mnogih naprednih odlika, omogućavaju i računalnu kontrolu preko MIDI veze. Istražujući te fascinantne glazbene mogućnosti, za spomenuti sam koncert napravio tri nove skladbe; večeras će u Osijeku biti predstavljen *Organic Steam*, u kojoj sam, uz video inserte preuzete s weba, koristio i javno dostupni software Music Animation Machine koji MIDI podatke pretvara u grafičku animaciju." (Ivan Božičević)

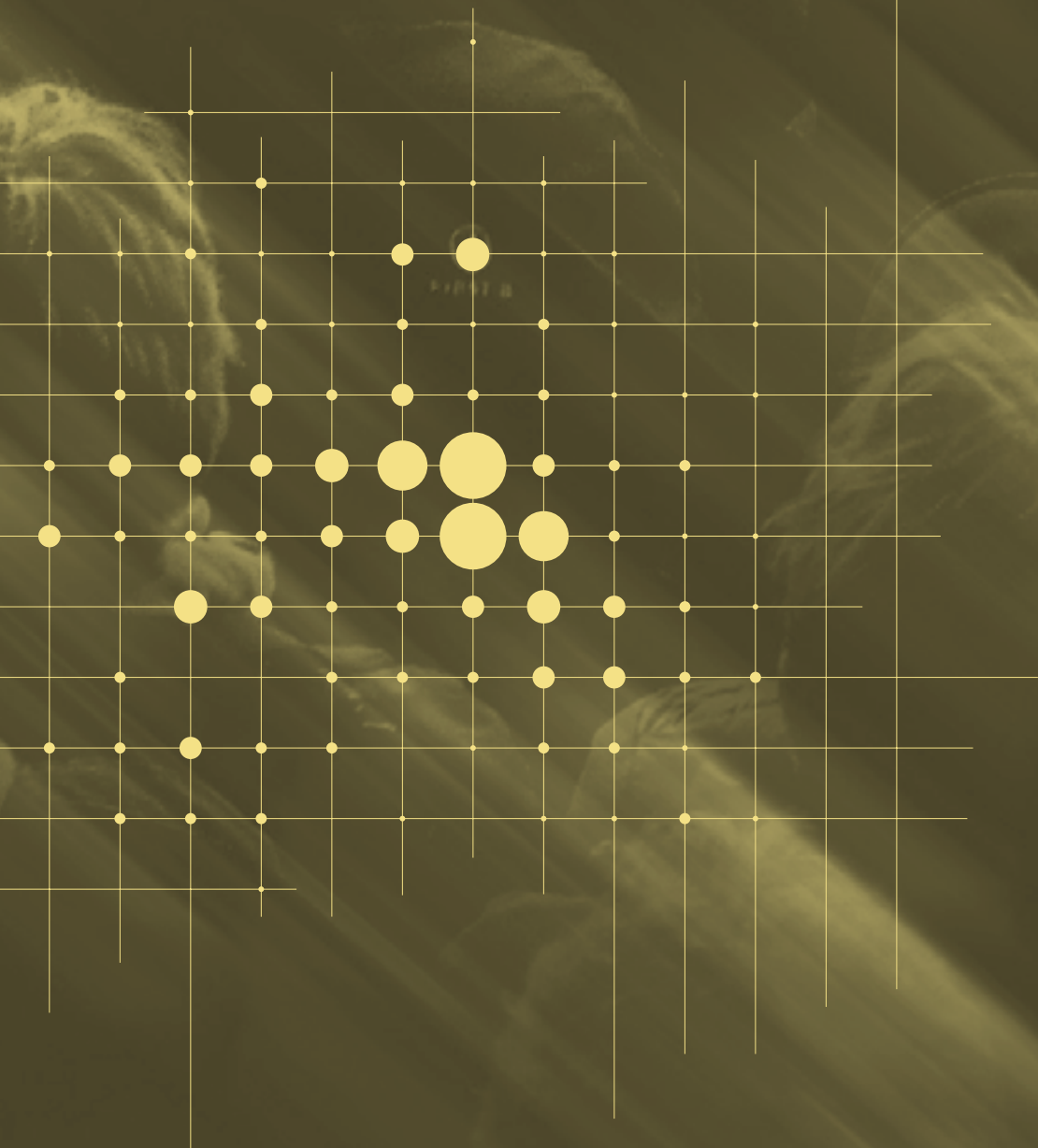

MARTIN ZDELAR student je saksofona na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu, gdje trenutačno studira u klasi izv. prof. art. Gordana Tudora i doc. Gorana Jurkovića. Glazbeno obrazovanje započeo je na glazbenom odjelu Osnovne škole Ludbreg, a srednjoškolsku glazbenu naobrazbu stekao je u Glazbenoj školi u Varaždinu u klasi mag. mus. Aljaža Razdevšeka. Tijekom školovanja sudjelovao je na brojnim seminarima i glazbenim projektima, među kojima su Saks Koprivnica, Musicorum Masterweek, Music Bus, Ljetna škola saksofona, Youngmasters i Emona Festival u Ljubljani. Pohađao je majstorske tečajeve kod saksofonista Nicolasa Arsenijevica, Mihe Rogine, Larsa Niederstrassera, Leventea Puskasa, Geralda Preinfalka, Mihaela Krena, Dragana Sremeca i Tomislava Žužaka. Godine 2024. sudjelovao je u projektu *Bird's Lament/Moondog 25!*, na seminaru s britanskim saksofonistom Andyjem Scottom te je nastupio u Hrvatskom domu Split kao član ansambla.

Posebno mjesto u njegovom glazbenom djelovanju zauzima komorna glazba. Član je kvarteta saksofona deOz, osnovanog 2024. godine. Sudjelovao je na natjecanjima Woodwind & Brass i HDGPP-a, u solističkoj i komornoj kategoriji.

NEDJELJA

| 25.10.

10:30 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Mala dvorana

OKRUGLI STOL

Razgovori o elektroničkoj glazbi

SUDIONICI:

Ivan Božičević

dr. sc. Pietro Dossena

Toma Bedalov

/ SKLADATELJI

Vladimir Frelj

/ MENTOR/AUTOR VIZUALA

MODERATORICA: Jana Haluza

12:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK | Velika dvorana

Zagreb Philharmonic Brass

Mario Lončar, truba

Peter Firšt, truba

Luka Buljan, truba

Yevhen Churikov, rog

Mario Šincek, trombon

Krunoslav Babić, tuba

Tin Ujević, Ivan Končić, Frano Đurović,*

Ivana Kiš, Silvio Foretić, Ivo Josipović

*praizvedba

10:30 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

OKRUGLI STOL

Razgovori o elektroničkoj glazbi

SUDIONICI:

Ivan Božičević

dr. sc. Pietro Dossena

Toma Bedalov

/ SKLADATELJI

Vladimir Frelih

/ MENTOR/AUTOR VIZUALA

MODERATORICA:

Jana Haluza

Ovo je prilika da razmotrimo korisnosti učinka spoja zvuka i slike, elektronike i vizualne nadogradnje na glazbu. Što od vizualnog prikaza elektronike očekuju autori, a što publika? Olakšava li vizualni doživljaj auditivnu percepciju elektroničkog djela? Na ova i slična pitanja odgovaraju kreatori kompletnih umjetničkih djela, auditivnog i vizualnog dijela „partiture“, ali i publika u čijoj se misli i poimanju djela u konačnici zaokružuju te dobivaju svoj konačni oblik i smisao.

IVAN BOŽIČEVIĆ, str. 22.

PIETRO DOSSENA, str. 71.

TOMA BEDALOV, str. 70.

VLADIMIR FRELIH diplomirao je na Kunstakademie Düsseldorf, gdje 2000. godine ujedno stječe naslov Master of Art/Meisterschüler. U svom umjetničkom radu često se bavi konceptom vizualizacije medijskih rubova kako digitalnih, tako i analogno materijalnih medija i njihove međusobne komunikacije, prevodivosti ili kompatibilnosti. Krajnji produkt, umjetnički rad, nerijetko je estetska, oblikovna nuspojava, bilo da se radi o videu, videoinstalaciji, fotografiji, webu, računalnom programu ili objektu i slici u svim njenim varijacijama. Pojedinač, zajednica, društvo neodvojivi su elementi umjetničkog i pedagoškog promišljanja. Kroz samostalne i skupne izložbe aktivno djeluje na suvremenoj domaćoj i inozemnoj umjetničkoj sceni. Dobitnik je nekoliko nagrada za svoj umjetnički rad. Njegovi se radovi također nalaze u više javnih i privatnih zbirki i fondacija suvremene umjetnosti (Kunstmuseum Bonn, Stadt Düsseldorf, MSU Zagreb). Na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku predaje Fotografiju, Video i film i Multimediju. Od 2011. godine na Akademiji umetnosti Novi Sad kao gostujući profesor predaje Suvremenu umjetničku praksu i Metode umjetničkog istraživanja.

12:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Velika dvorana

ZAGREB PHILHARMONIC BRASS

Mario Lončar, truba

Peter Firšt, truba

Luka Buljan, truba

Yevhen Churikov, rog

Mario Šincek, trombon

Krunoslav Babić, tuba

TIN UJEVIĆ: *Pidgeon in distress causing a mess, flying through the White House*, za kvintet limenih puhača*/**

IVAN KONČIĆ: *Kaskade i koral*, za brass ansambl

FRANO ĐUROVIĆ: *Mrtva priroda*, za kvintet limenih puhača

IVANA KIŠ: *Boombrass*, 7 minijatura za brass kvintet

Jedan

Dva

Tri

Četiri

Pet

Šest

Sedam

SILVIO FORETIĆ: Sekstet za tri trube, rog, trombon i tubu

Poco allegro

Poco adagio

Parlando

IVO JOSIPOVIĆ: *Czardasz*, za puhački kvintet

—
*praizvedba

**skladba odabrana na natječaju za 63. GTO

TIN UJEVIĆ (Zagreb, 1994.) djetinjstvo je proveo u Vinkovcima, gdje je završio prirodoslovno-matematičku gimnaziju i srednju glazbenu školu. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu prvo upisuje studij teorije glazbe, gdje 2019. godine stječe zvanje magistra, a 2025. diplomirao je i primijenjenu kompoziciju u klasi profesora Frane Đurovića. Skladao je više od 30 glazbenih djela, od kojih su neka bila dio različitih interdisciplinarnih projekata, poput glazbe za predstavu *Pusta zemlja*, u suradnji s Akademijom dramske umjetnosti u Zagrebu (2022.), skladbe *Miss Saxobeat*, u sklopu projekta TEOTWAWKI, koja je emitirana diljem Europe kao hrvatski nastup za Rođendan umjetnosti, međunarodni projekt EBU-a (2023.) te suradnje sa zagrebačkim HNK-om u sklopu platforme Milko Šparemblek, za koju je skladao glazbu za baletnu koreografiju *The Spiral* koreografa Taiguare Goularta (2026.). Njegov Koncert za tamburu i tamburaški orkestar izveden je 2026. godine na Hrvatskoj radioteleviziji u sklopu ciklusa *U ozračju tambure*.

O djelu odabranom na natječaju za 63. Glazbenu tribinu u Osijeku, Tin Ujević piše: „Skladba ***Pidgeon in distress causing a mess, flying through the White House*** nastala je iz želje za istraživanjem zvukovnih mogućnosti limenih puhačkih instrumenata i načina na koji se proširene tehnike mogu prirodno uklopiti u glazbeni tijek, ali i dati kontrast klasičnom zvuku istih. Ideja nije bila koristiti ih kao izdvojene efekte nego ih povezati s ostalim glazbenim materijalom, tako da postanu sastavni dio karaktera i razvoja skladbe. Sam proces skladanja pritom je bio i prilika za dublje upoznavanje s izražajnim i tehničkim mogućnostima suvremenih načina sviranja na limenim puhačkim instrumentima.”

IVAN KONČIĆ (Dubrovnik, 1988.) glazbeno obrazovanje stječe u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku. Studij kompozicije upisuje u klasi Željka Brkanovića na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je diplomirao 2013. godine sa simfonijom *Elementi*, koju je praiszvela Zagrebačka filharmonija pod ravnanjem Tomislava Fačinija u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu. Dobitnik je treće nagrade Franz Josef Reinl Stiftung u Münchenu 2011. godine, za skladbu *Motivi s varijacijama* za gudački orkestar, koju je praiszveo ansambl Arcis u dvorani Gasteig. Primio je Dekanovu nagradu Muzičke akademije u Zagrebu i Rektorovu nagradu Sveučilišta u Zagrebu, a bio je i stipendist Fonda za mlade skladatelje Rudolf i Margita Matz. Skladao je za simfonijske orkestre i ansamble, komorne sastave i soliste, a autor je i mjuzikla *Šuma Striborova*, glazbe za predstavu *Nesporazum*, glazbeno-scenskog djela *Zlatni libro* te glazbe za balet *Flicker out*. Njegova djela izveli su Zagrebačka filharmonija, Dubrovački simfonijski orkestar, Cantus Ansambl,

ansambl Veni Academy, Papandopulo kvartet, Ad Gloriam Brass, saksofonist Lovro Merčep i mnogi drugi, na festivalima kao što su Muzički biennale Zagreb, Dubrovačke ljetne igre, Osorske glazbene večeri, MAG festival u Splitu, Zagrebački festival klavirskih dua, kao i u ciklusu *Glazbene staze* te na Međunarodnom natjecanju Mladi virtuoz u Zagrebu. Trenutačno djeluje kao docent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

„Skladba **Kaskade i koral**, za brass ansambl nastaje 2019. na poticaj 30. MBZ-a, a uvelike je oblikovana temom, odnosno konceptom Biennala te godine – *Glazba, zvuk, grad, prostor*.

Tada sam o skladbi pisao ovako: 'Izazovu sam pristupio iz jednostavne perspektive – zvukom predstaviti usporedbu zagrebačkog i dubrovačkog urbanizma/arhitekture. Pri svakom povratku u rodni Dubrovnik imam osjećaj da su njegove zgrade sve manje i manje, što je naravno čista iluzija, stvorena sve dužim vremenom provedenim u Zagrebu – gradu visokih nebodera, nepreglednih avenija i ravnih površina koje idu unedogled. Česta čežnja za nečim 'nepravilnim', jednostavnim uzbrdicama i nizbrdicama, nasumičnim zavojima i spuštanjem prema otvorenom moru rezultirala je ovom, dosta nostalgičnom, kompozicijom koja svojim kaskadnim efektima pokušava unijeti dašak morske nepravilnosti u golemi Zagreb. Skladba također krije posljednji pozdrav pokojnom profesoru, mentoru, gosparu Željku Brkanoviću koji je preminuo 2018. Od bezbroj stvari koje me naučio, ovdje mu odajem počast uporabom kontrastnih materijala (koje je uvijek smatrao temeljem komponiranja), uporabom tzv. orkestralnih 'situacija' (metodičko sredstvo koje je stalno koristio na nastavi) i idejom koralne melodije koju je često spominjao kao poticaj kad god bi zapelo u procesu skladanja.' Danas, 2026., mogu zaključiti da više ne primjećujem visinu zgrada, a Profesor mi i dalje fali." (Ivan Končić)

FRANO ĐUROVIĆ, str. 51.

Skladba **Mrtva priroda**, za kvintet limenih puhača nastala je 2000. godine, a iste je godine praizvedena na Glazbenoj tribini u Puli. O njoj skladatelj piše: „Čemu takav naslov? Skladba izražava statičnost u prostoru, poput neke slike; sinestezijalnu statičnost koja ipak živi, diše, pulsira, giba se, ima svoju dinamiku, obnavlja svoje boje. Simetričan modus od pet tonova: d, fis, g, a, b, temelj je cijele skladbe.“

IVANA KIŠ, str. 16.

„**Boombress** je kratka kompozicija u stavcima koju sam napisala davno, još za vrijeme dodiplomskog studija na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Marka Ruždjaka.

Često kompozicije u suvremenoj glazbi imaju kratak rok trajanja — nekoliko izvođenja i onda se, nažalost, izgube s repertoara pa mi je posebno drago da će se *Boombress* ponovno izvesti. Sjećam se da sam, kad sam ga napisala, bila vrlo zadovoljna. Sjećam se također kada je Marko Ruždjak, na moje iznenađenje, podržao ideje za koje sam mislila da su izvan dopuštenih okvira studija suvremene kompozicije. Trebalo mi je nekoliko godina da shvatim da je u tim idejama on vidio razvoj mog stila te da je ta prva podrška bila presudna za smjer kojim sam krenula nakon studija u Zagrebu. Proces ponovnog traženja i sređivanja partiture i dionica suočio me s glazbenim elementima koji su se prvi put u mom pisanju pojavili još tada, ali i danas postoje u mojoj glazbi u nekom drugom, iskustvom i stilskom evolucijom promijenjenom, ali i dalje temeljno sličnom obliku. Gledajući s odmakom, ovo je djelo jedna od ključnih prekretnica u mom glazbenom i stilskom razvoju i to ga za mene čini neprocjenjivim.“ (Ivana Kiš)

Jedinstveni umjetnik na hrvatskoj glazbenoj sceni, **SILVIO FORETIĆ** (Split, 1940. – Köln, 2024.), djetinjstvo i mladost proveo je u Sarajevu i Osijeku, a nakon prvih skladateljskih pokušaja, studij kompozicije upisao je 1959. godine kod Milka Kelemena na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Tijekom studija radio je kao novinar, orkestralni glazbenik, baletni i operni korepetitor, operetni dirigent te kao pijanist i kućni skladatelj u Satiričkom kazalištu Jazavac (danas Kerempuh). Godine 1963. osnovao je s Jankom Jezovšekom Ansambl za suvremenu glazbu, čija se provokativna i angažirana djelatnost temeljila na suprotstavljanju konvencionalizmu i institucionalizmu. Godine 1966. preselio se u Köln i na tamošnjoj Visokoj školi za glazbu nastavio studije kompozicije kod Bernda Aloisa Zimmermanna te elektroničke glazbe kod Herberta Eimerta. Usavršavao se kod Karlheinz Stockhausena te bio suradnik i asistent Mauricija Kagela. Od 1974. do 2006. predavao je na Visokoj školi Folkwang u Essenu i Duisburgu, gdje je 1982. utemeljio ansambl *fin de siècle* – *fin de millénaire*, s kojim je u dvanaest godina priredio pedesetak koncerata suvremene glazbe. Jedan je od utemeljitelja i dugogodišnji predsjednik Hrvatske kulturne zajednice Colonia Croatica u Kölnu. Nekoliko godina bio je član predsjedništva Kölnskog društva za Novu glazbu te umjetnički voditelj Glazbene tribine u Opatiji, a velik doprinos dao je i Muzičkom biennalu Zagreb te Cantus Ansamblu. Skladatelj, tekstopisac i istodobno interpret vlastitih djela (pijanist, pjevač, glumac i komentator), Foretić je ostao

dosljedan započetom smjeru, svrstavši se među vodeće pristalice avangarde i novih struja u suvremenoj hrvatskoj glazbi. Primjenjivao je najrazličitija glazbena sredstva i tehnike, od tradicionalnih do suvremenih te ih, po potrebi, u pojedinim skladbama kombinirao. U brojnim scenskim i glazbeno-literarnim djelima na vlastite tekstove, kritički je, uz dozu ironije, promišljao o suvremenom glazbenom životu i aktualnim društvenim temama, dok je u skladbama za manje ili srednje komorne sastave propitkivao nove zvukovne i tehničke mogućnosti. Dobitnik je odličja Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića i Nagrade Vladimir Nazor, a 2021. dodijeljena mu je nagrada Porin za životno djelo. Godine 2020. objavljen mu je autorski album iz edicije Hrvatski suvremeni skladatelji (HDS – Cantus).

Nastao na narudžbu Muzičkog biennala Zagreb 2019., **Sekstet za tri trube, rog, trombon i tubu**, praisveo je ansambl Ad Gloriam Brass na 30. izdanju festivala, u Laubi, 13. travnja 2019. godine. Sukus Foretićeva pristupa skladanju i glazbenoj umjetnosti u cjelini sažet je u njemu svojstvenom komentaru u katalogu 30. MBZ-a: „Skladba Silvija Foretića nastala je po narudžbi 30. MBZ-a, a skladatelj smatra da je uz njegov novi komad nepotreban i nemoguć komentar.“ Izostanak komentara govori u prilog svijesti o samodostatnosti glazbenog sadržaja, stavljajući u prvi plan skladateljevu želju da njegovo osebujno djelo govori sâm o sebi – domišljatim glazbenim rješenjima, virtuoznom izvedbom, ali i iznenađenjima, poput pauze i uputa glazbenicima umjesto nota, kao dojmljivih scenskih elemenata. Trostavna skladba u izvedbi ansambla Ad Gloriam Brass tonski je zabilježena na autorskom albumu iz edicije Hrvatski suvremeni skladatelji (HDS – Cantus, 2020.), a 2025. objavljeno je i njezino notno izdanje u ediciji *Ars Croatica*.

IVO JOSIPOVIĆ (Zagreb, 1957.), skladatelj i pravnik, doktorirao je pravo na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu te diplomirao kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Stanka Horvata. Profesor na Pravnom fakultetu u Zagrebu i gostujući predavač na domaćim te inozemnim sveučilištima, sudjelovao je na brojnim međunarodnim konferencijama i zastupao Hrvatsku pred međunarodnim sudovima. Od 2010. do 2015. obnašao je dužnost predsjednika Republike Hrvatske. Njegov skladateljski opus čini pedesetak orkestralnih, koncertantnih, komornih, vokalnih, vokalno-instrumentalnih i skladbi za solističke instrumente, izvedenih diljem Europe, u SAD-u, Japanu i drugdje, među kojima su mnoge objavljene na nosačima zvuka. Na Muzičkom biennalu Zagreb 2023. praisvedena je njegova opera *Lennon*. Dobitnik je niza najviših nagrada: od najranije Rektorove nagrade,

preko Nagrade Europske radiodifuzijske unije, diskografske nagrade Porin i nagrade HDS-a Boris Papandopulo, do Nagrade Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske za glazbeno stvaralaštvo, nabrojimo samo neke. Uz to, odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Bio je glavni tajnik HDS-a, direktor Muzičkog biennala Zagreb i ISCM Svjetskih dana glazbe. Član je brojnih znanstvenih, stručnih i umjetničkih udruga u zemlji i inozemstvu, izabrani član World Academy of Art and Science te Europske akademije znanosti i umjetnosti, a dodijeljeni su mu počasni doktorati na sveučilištima u Istanbulu i Kalinjingradu. 2024. godine HDS mu je dodijelio Nagradu Adalbert Marković za afirmaciju položaja skladatelja i autorskih prava, a 2026. izabran je u upravu Svjetske akademije znanosti i umjetnosti.

Skladba **Czardasz**, za puhački kvintet nastala je 1988. godine, a praisveo ju je Volga Brass Quintet iz Uljanovska. Snimljena je na nosaču zvuka *Simply Brass: Camminate* (Cantus, 2010.), a izveo ju je Kvintet Simply Brass: Dario Teskera, Rudolf Homen, Hrvoje Pintarić, Alan Bošnjak i Željko Kertez. O djelu je Ivo Josipović zapisao: „Skladba *Czardasz* nazvana je po mađarskom narodnom plesu i glazbi, čije ime potječe od riječi *csárda*, što znači gostionica ili krčma. Tradicionalne je dvodijelne strukture, a čine je polagani, melankolični uvod (*lassú*) te brzi i temperamentni dio (*friss*) koji se pleše u paru, uz naglašene ritmičke akcente. *Czardasz* pripada dijelu opusa posvećenog plesovima i narodnim običajima, u koje još spadaju *Dernek* za dva klavira, udaraljke i gudače, *Diabolezza* za klavir solo, *Drmeš* za *Pendereckog*, za tamburaški orkestar (uz inačicu za 8 gitara), *Jubilus* za klavir solo, *Samba da camera*, za gudače, *Quartetto rusticano* za gudački kvartet, *Ars Diaboli* za gudački kvartet, *Zagreb rag* za čembalo, *Samba per voce e chitarre* i *Passo sempio* za klavir četveroručno.“

U kontekstu opusa Ive Josipovića, „*Czardasz* je karakteristična skladba kojom autor potvrđuje svoj odnos prema glazbi kao veselju i užitku, i za publiku, i za izvođače.“

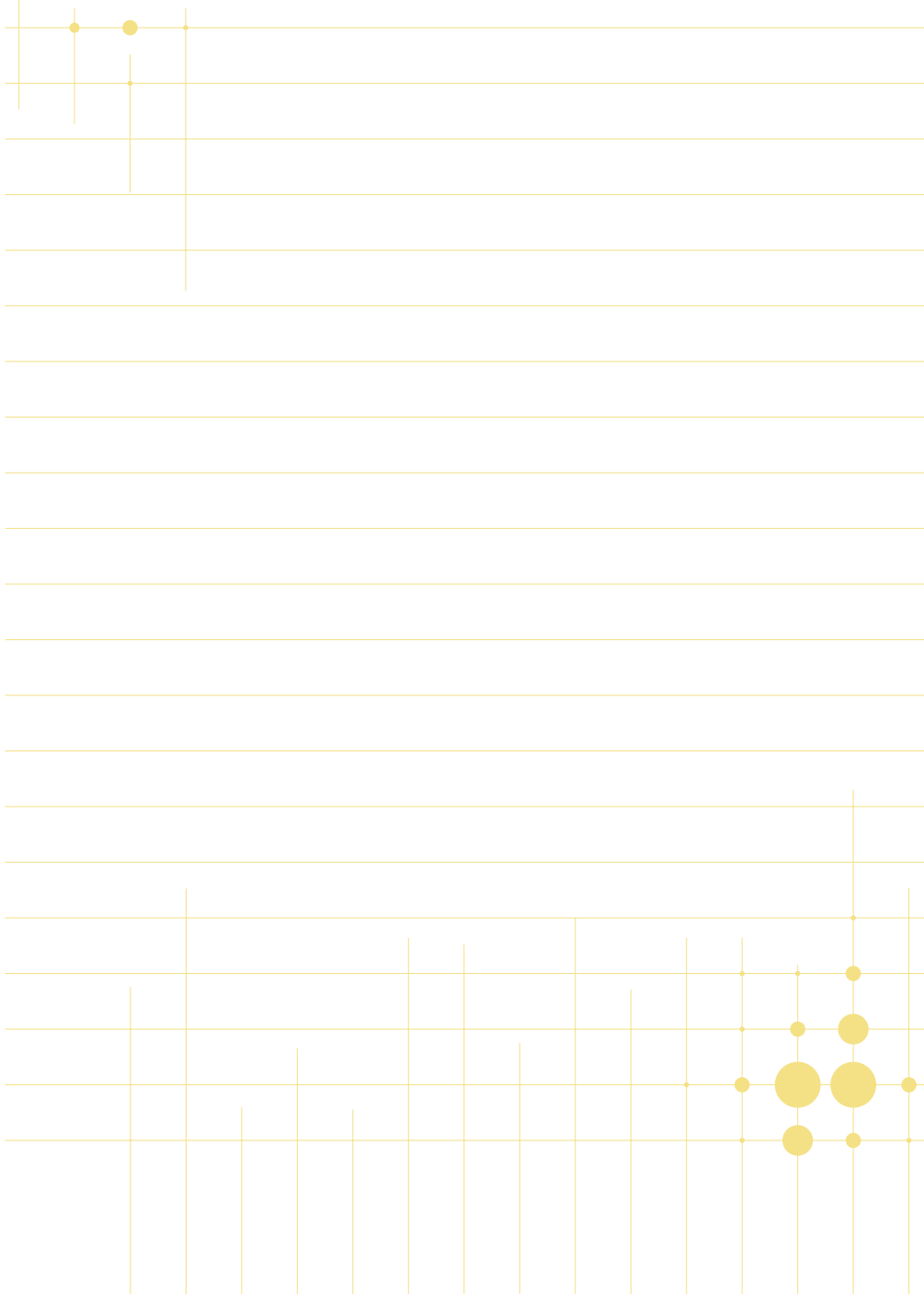

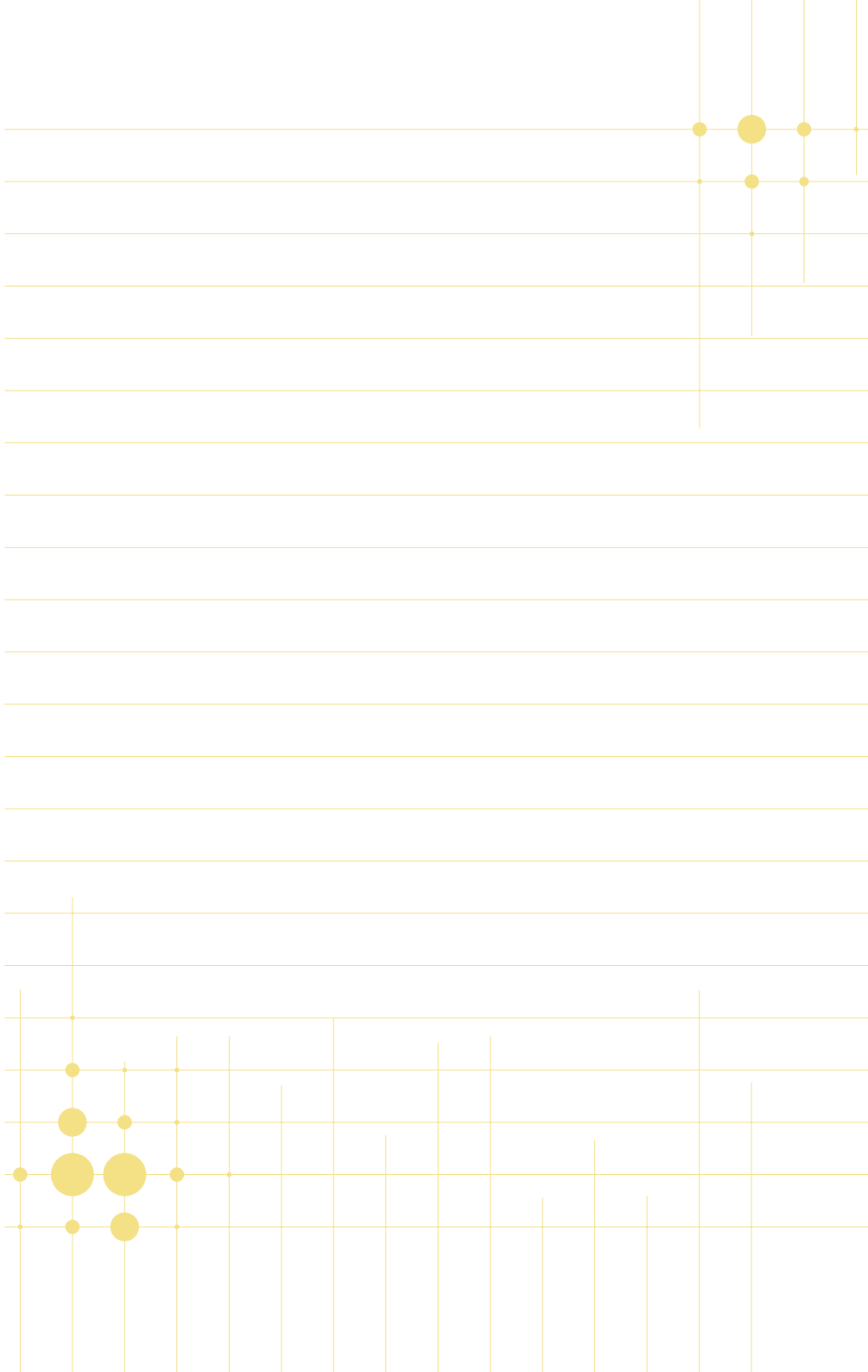
ZAGREB PHILHARMONIC BRASS ansambl je limenih puhača, sastavljen po prvi put u dugoj povijesti Zagrebačke filharmonije, što ga čini uistinu posebnim. Čine ga petorica solista iz redova Zagrebačke filharmonije, vodećeg simfonijskog orkestra u Hrvatskoj i regiji, pri čemu je spoj mladosti i iskustva zasigurno jamac vrhunskog glazbenog doživljaja. Zajedničko muziciranje glazbenicima iz ansambla predstavlja odmak od svakodnevnih orkestralnih zadaća te poseban izazov. Repertoar ansambla iznimno je zahtjevan, a obuhvaća najznačajnija djela iz literature za limene puhače i vrhunske obrade najvećih orkestralnih uspješnica. Članovi ansambla su **Mario Lončar** i **Peter Firšt** na trubama, **Yevhen Churikov** na rogu, **Mario Šincek** na trombonu te **Krunoslav Babić** na tubi, a ovom im se prigodom pridružuje i trubač **Luka Buljan**.

63.»
«Glazbeni»
«tribina»

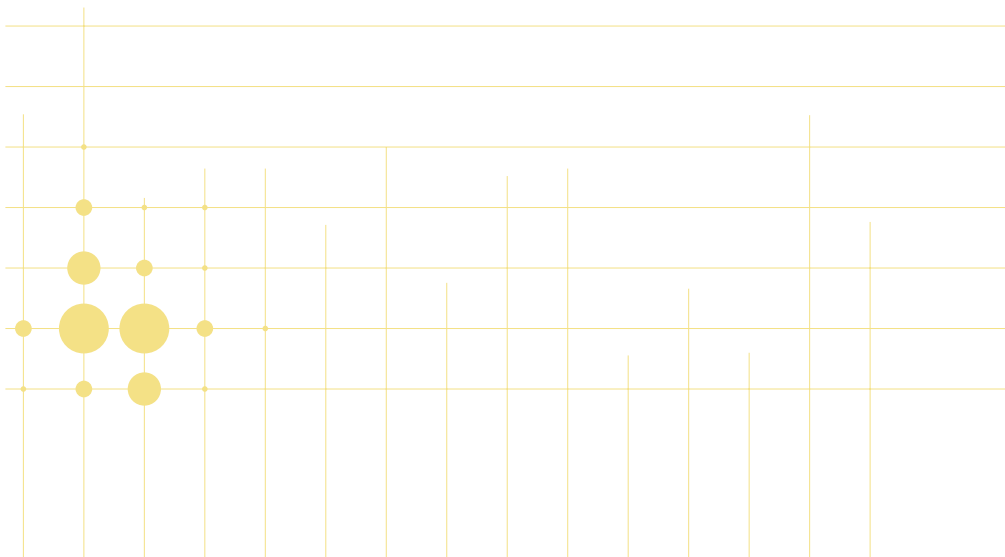
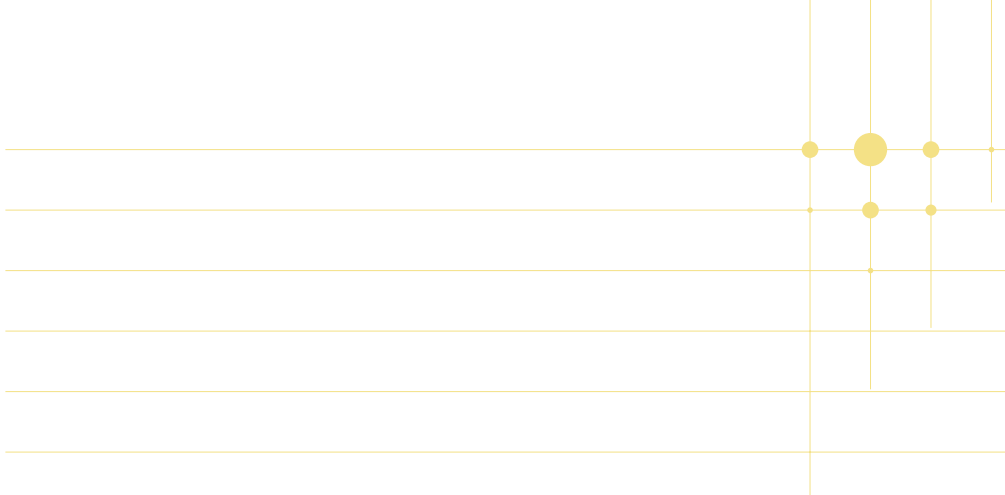
BILJEŠKE

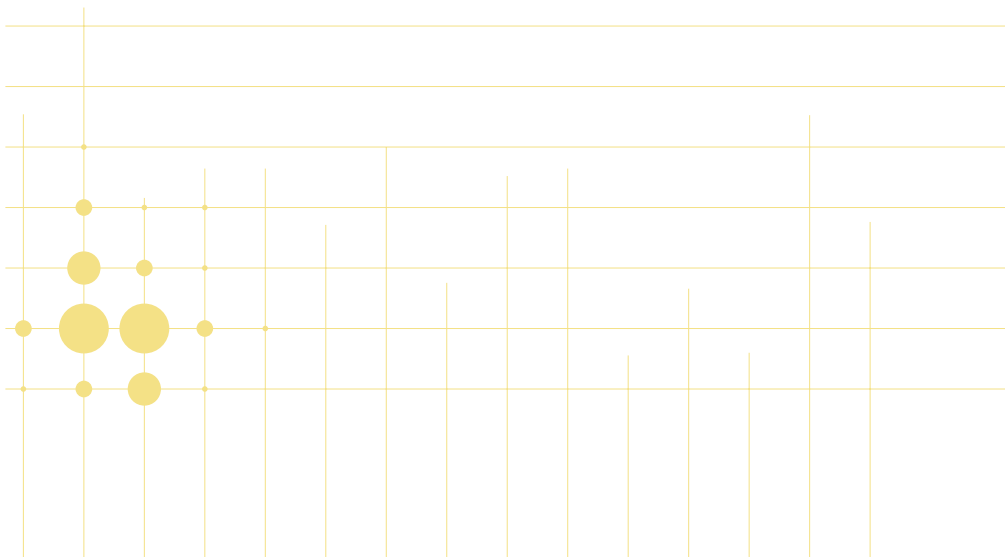
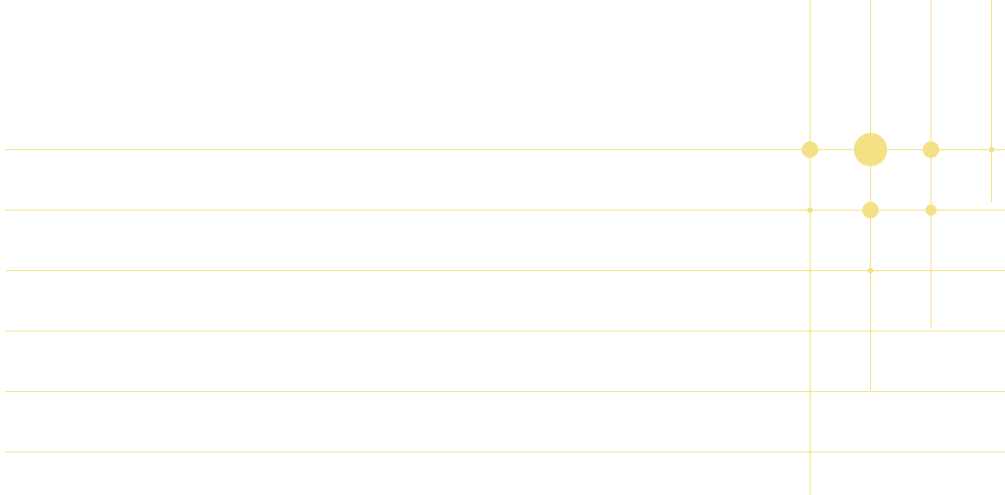

BILJEŠKE

The page features a series of horizontal ruling lines for writing. In the top left corner, there is a decorative element consisting of a vertical line with a dot at the top, and two vertical lines with dots at the bottom. In the bottom right corner, there is a more complex decorative element consisting of a grid of vertical and horizontal lines with dots at the intersections, and several larger dots of varying sizes arranged in a cluster.

UMJETNIČKI VODITELJ GLAZBENE TRIBINE:

Tibor Szivovicza

PROGRAMSKI ODBOR:

Ivan Božičević

Jana Haluza

Sanda Majurec

NOSITELJ MANIFESTACIJE:

Hrvatsko društvo skladatelja

Antun Tomislav Šaban, glavni tajnik

ORGANIZACIJA:

Cantus d.o.o.

Mirjana Matić, direktorica

Luka Hrvoj, producent

NAKLADNIK:

Cantus d.o.o.

ZA NAKLADNIKA:

Mirjana Matić, direktorica

AUTORICA TEKSTA:

Bojana Plećaš Kalebota

UREDNIŠTVO:

Odjel za komunikacije HDS-a

LIKOVNO OBLIKOVANJE:

Emil Šimik, Econik d.o.o.

TISAK:

New Flyer d.o.o.

ZAGREB, LISTOPAD 2026.

LOKACIJA:

Kulturni centar Osijek

Ulica kneza Trpimira 2/A, Osijek

NED / 25.10.

10:30 h

KC OSIJEK | Mala dvorana

—
OKRUGLI STOL

Razgovori o elektroničkoj glazbi

SUDIONICI:

izv. prof. art. Ivan Božičević

prof. dr. sc. Pietro Dossena

Toma Bedalov

/ SKLADATELJI

prof. art. Vladimir Frelj

/ MENTOR/AUTOR VIZUALA

MODERATORICA: Jana Haluza

12:00 h

KC OSIJEK | Velika dvorana

—
Zagreb Philharmonic Brass

Mario Lončar, truba

Peter Firšt, truba

Luka Buljan, truba

Yevhen Churikov, rog

Mario Šincek, trombon

Krunoslav Babić, tuba

Tin Ujević, Ivan Končić, Frano Đurović,*

Ivana Kiš, Silvio Foretić, Ivo Josipović

—
*praizvedba

WWW.TRIBINA.EU

WWW.TRIBINA.EU